

THI VĂN HẢI NGOẠI

Tuyển Tập 2

THÁNG BẢY 2024

THI VĂN HẢI NGOẠI

CHỦ TRƯỞNG:

NHẤT HÙNG - TÂM MINH NGÔ TĂNG GIAO

CỘNG TÁC TRONG SỐ NÀY:

TẠO ÂN - LƯU NGUYỄN ĐẠT - TRẦN QUỐC BẢO

TRANG CHÂU - UYÊN THÚY LÂM

TÂM MINH NGÔ TĂNG GIAO - CAO MỸ NHÂN

VƯƠNG THANH - NHẤT HÙNG

KỸ THUẬT & TRÌNH BÀY:

TẠO ÂN

LIÊN LẠC:

dinhhung19228@gmail.com

2024 ©all rights reserved

Tháng Bảy Mưa Ngâu và Chia Ly

*...Sông Ngâu một dải rộng mênh mang
Chức Nữ làm sao gặp Ngưu Lang
Đội đá trọc đầu thương chú quạ
Bắc cầu Ô Thước để ai sang...*

(Mưa Ngâu – Tế Hanh)

Những cơn mưa đầu tháng bảy làm dịu lại cái oi bức mùa hè. Khí hậu Florida cũng gần giống quê nhà. Vào mùa này thường có những cơn mưa rào sau buổi trưa. Mưa gieo xuống có hạt to, hạt nhỏ. Có hạt buồn, hạt nhớ. Mưa than vắn thở dài cho thân phận. Hạt rơi trên cát hạt vào vườn hoa. Bi kịch cuộc đời là những cơn mưa. “*Trời mưa ướt áo làm gì/Năm mươi bảy tuổi chị đi lấy chồng/Người ta phao đổ rượu nồng/Mà trên hồn chi một vòng hoa tang.*” (Nguyễn Bính-Lỡ Bước Sang Ngang).

Có người kể chuyện Ngưu Lang Chức Nữ bắt đầu như thế này:

Ngày xưa có anh học trò nghèo thích ngắm sao trời. Nhìn hằng hà những vì sao lấp lánh trên cao, anh ta cho là mỗi người là một điểm sáng trên đó.

Anh đem lòng yêu một cô gái con gia đình phú quý. Họ yêu nhau chân chất, không màng đến cách

biệt giàu nghèo. Chàng hay rủ nàng ngắm sao trời và kể chuyện liêu trai, ước mơ một ngày nên duyên. Cha mẹ cô gái biết được anh học trò này nghèo, không xứng với gia thế, nên ngăn cấm không cho họ gần nhau.

Một hôm anh hay tin người yêu đi lấy chồng. Buồn lắm! Đêm hôm đó anh lại nhìn sao trời. Nền trời có hai ngôi sao rực sáng. Xen giữa là một dải trắng đục vắt ngang. Anh tự cho mình là ngôi sao ở dưới ngược lên cao trông ngóng. Chính lúc đó anh ta ý thức được rằng ở trên đời có những hố ngăn không bao giờ được lấp đầy. Dĩ nhiên, câu chuyện của anh không có cầu Ô Thước.

Lại có người trông mưa bên này mà nhớ mưa bên kia. Riêng tôi nhớ lắm những cơn mưa tuổi thơ...

Nhà thường vắng Ba. Ba đi lính xa nhà luôn, thỉnh thoảng mới được vài lần về phép. Mẹ tôi bận rộn quanh năm suốt tháng. Chỉ những lần mưa như thế này tôi mới thấy mẹ rảnh rang đôi chút. Vậy mà mẹ cũng không chịu ngồi yên. Mẹ lấy một cái chảo lớn, bỏ một nắm bắp khô vào rang. Mùi bắp rang bay khắp nhà với tiếng nổ lách tách. Khi bắp chín mẹ bỏ thêm tí đường. Thế là anh em chúng tôi có một món ăn thú vị. Bắp có hạt nở có hạt không, vô tình cắn vào răng muốn gãy. Vừa nhai bắp vừa nhìn mưa rơi. Mẹ cũng mơ màng nhìn ra ngoài cửa. Tôi nghĩ mẹ đang nhớ ba. Anh em chúng tôi lúc đó còn nhỏ lắm chưa hiểu được

sự cô đơn của mẹ. Mãi về sau này khi ba mất, mẹ nói với tôi “Ba con mất rồi. Nhà vắng lắm.” Lại một lần nữa Mẹ đối diện với chia ly.

Chia ly phải chăng là men đắng phải có của kiếp nhân sinh. Họp tan gắn liền với định mệnh. Người xưa biết rõ nên mới đặt ra khúc “Quảng Lăng”. Cuộc chiến Việt Nam đã chứng minh sự thật đó đến kinh hoàng! Cái đau đầu của nỗi nhớ khôn nguôi, của những đêm trường không ngủ thấy mình cô độc nhìn qua bên kia sông, hồi hận vì chưa nói được câu giả từ.

Tạo Ân

LƯU NGUYỄN ĐẠT, MA, PhD, LLB/JD, LLM

Tiểu Sử

- Trung học, Lycée Albert Sarraut [Hanoi, Vietnam] & Lycée Yersin [Dalat, Vietnam]
- Cử Nhân Văn Khoa Pháp Văn ; Cử Nhân Luật [Đại Học Sài Gòn]
- Cao Học Giáo Khoa, Tiến Sĩ Văn Chương [MA & PhD, Michigan State University, MI, USA]
- Cao Học, Hậu Tiến sĩ Luật [LLM, MCL, Howard Law school]
- Luật sư Thực Thụ Tòa Thượng Thẩm Huế & Sài Gòn, Việt Nam
- Giáo sư Lycée Pascal, Lycée Fraternité, Lycée Yersin, Việt Nam

- Giảng sư Pháp Văn, Michigan State University [MI], Hood College [MD], USA
- Phối Hợp Giáo Huấn Đa Ngữ Đa Văn, PEO School of Education, University of Michigan
- [Ann Arbor, Michigan, USA]
- Director, International Legal Aid Center (ILAC)/Herman M.Sawyer Law Offices, Falls Church, VA, USA;
- President, Alpha Title Corporation.

VĂN HỌC NGHỆ THUẬT

- Chủ nhiệm sáng lập/Chủ bút các tập san *Carrefour* (1960, ĐH Văn Khoa Saigon); *Group Creation* (1976, MSU); *Cỏ Thơm* (1996-2003), *Tư Tưởng Việt* (2003); *Diễn Đàn Việt Thức* (2010 tới nay);
- Tổng Thư Ký Hội Hoạ Sĩ Trẻ Việt Nam [1973-1975]

Tác Phẩm

VIET THUC PUBLICATIONS:

- *VÙNG CAO NƯỚC ẨN* (Cỏ Thơm, 1999);
- *HỒN NƯỚC* (Cỏ Thơm, 2002));
- *CA TỤNG NIỆM* (Dạ Hà, 2005);
- *NHƯ HOA* (Dạ Hà, 2006);
- *NẮNG ĐÊM* (Dạ Hà, 2008);
- *THƠ XANH* (Dạ Hà, 2009);
- *LỜI CỦA CÁT---* *PAROLES DE SABLE* (Việt Thức, 2014);
- *LƯU NGUYỄN ĐẠT, DÒNG THƠ 50 NĂM* (Việt Thức, 2015);

- *VĂN LUẬN* (Cỏ Thơm, 2000); *CẨM NANG LUẬT PHÁP HOA KỲ* (Việt Thức) ;
- *THỜI LUẬN & VĂN LUẬN* (Việt Thức, 2017)
- *VỀ TÌNH – PAINTING LOVE* (Việt Thức 2019)
- Lưu Nguyễn Đạt, *DÒNG THƠ LỤC BÁT* (Việt Thức 2019)
- Lưu Nguyễn Đạt, *VẮNG VỢI, SOLITUDE* (Việt Thức 2020)
- Luu Nguyen Dat, *COLORS LOVE* (Việt Thức 2021)
- Luu Nguyen Dat, *COULEURS AMOUR* (Việt Thức 2021)

AMAZON PUBLICATIONS:

- *CREATE CIRCLE: Vietnamese Folk Art Painting: Tranh Dan Gian* (Amazon, Paperback – April 16, 2018)
- *PAROLES DE SABLE Poetry & Arts: Poetry & Arts [Black & White]* (French Edition) Amazon, Paperback – April 20, 2017
- *LUUDAT SYMBIOSIS PAINTING: Full Color Edition Paperback – July 20, 2019* by Dr Luu Nguyen Dat
- *VOICES OF SAND -- PAROLES DE SABLE: POETRY & ARTS (FULL COLOR EDITION)* Paperback – August 16, 2019
- *VIET SPACE, WAR DISASTERS & ASYLUM* Paperback – October 18, 2019 by Dr Luu Nguyen Dat
- *PAINTING LOVE: Poetry & Arts (Full Color Edition)* Paperback – May 7, 2019 by Dr Luu Nguyen Dat
- *VIET SPACE NEW GENERATIONS: VIET DIASPORA NEW LEADERSHIP* Paperback – February 10, 2020
- *VIET SPACE: WAR & DISASTERS* Paperback – February 26, 2020 by Dr Luu Nguyen Dat & Dr Phan Van Song

-
-
- GRAFFITI & STREET ART: Special Edition Paperback – March 17, 2020 by Dr Luu Nguyen Dat
 - CHILDREN WEAR AND EAT AROUND THE WORLD: LITTLE VIET SPACE Paperback – March 19, 2020
 - GRAFFITI STREET ART: LITTLE VIET SPACE Paperback – March 4, 2020 by Dr Luu Nguyen Dat
 - HAPPINESS OUR WAY: Little Viet Space Paperback – April 7, 2020 by Dr Luu Nguyen Dat
 - VIET SPACE MEMORIES: HONORING PAINS & RENEWING LIFE Paperback – April 20, 2020 by Dr Luu Nguyen Dat
 - COLORS LOVE Paperback – Large Print, November 10, 2021 by Dr Luu Nguyen Dat
 - COULEURS AMOUR (French Edition) Paperback – Large Print, November 9, 2021 by Dr Luu Nguyen Dat
 - CHILDREN DOING GOOD: Little Viet Space Paperback – March 31, 2020 by Dr Luu Nguyen Dat
 - CHILDREN OF THE WORLD: Little Viet Space Paperback – March 24, 2020 by Dr Luu Nguyen Dat
 - LUUDAT ART SCARF Paperback – Large Print, August 23, 2022 by Dr Luu Nguyen Dat
 - GOOD TASTES OUR WAY OF LIFE Paperback – October 30, 2022 Dr Luu Nguyen Dat
 - VOICES OF SAND Paperback – Large Print, December 3, 2023 by Dr Luu Nguyen Dat
 - TẾT 2020 TRADITION & ARTS Paperback – November 14, 2023 by Dr Luu Nguyen Dat
 - CHARISMATIC MANTRAS Paperback – January 28, 2024 by Dr Luu Nguyen Dat

-
-
- HEARTFULNESS Paperback – Large Print, March 3, 2024 by Dr Luu Nguyen Dat
 - SYMBIOSE POÉTIQUE Hardcover – May 12, 2024 by Dr Luu Nguyen Dat
 - INNER SCAPES Paperback – May 5, 2024 by Dr Luu Nguyen Dat
 - LUUDAT SYMBIOSIS PAINTING: Special Edition Hardcover – May 16, 2024 by Dr Luu Nguyen Dat
 - COSMOS IN YOUR EYES Paperback – December 10, 2023 by Dr Luu Nguyen Dat
 - SYMBIOSE POÉTIQUE: SPECIAL EDITION Hardcover – May 22, 2024 by Dr Luu Nguyen Dat
 - SOLITUDE: SPECIAL EDITION Hardcover – May 24, 2024 by Dr Luu Nguyen Dat

DẠ HÀ

có những đê điều không giữ được luồng nước
có những mặt chữ không giấu được nỗi lòng
nước chảy ngập hồ thành biển cả
tình buồn nổi nhớ ngập dòng sông

có những tiếng hát không vọng đủ âm hoà
có những bước đi không bao giờ tới đích
ngẹn ngào ngay trong tâm não
ngập ngừng ngay lúc bước vào

có những mối tình không bù được ân tình
có những xót xa không dịu bớt ngàn năm
tình cò và xa lạ như dạ hà đêm thương
như cát lịm cuối dòng em và ta mãi mãi

MIDNIGHT RIVER

there are dikes that cannot hold the flow of water
there are words that cannot hide our heartbeats
rains overflow the lake into lost rivers
love drains nostalgia far away overseas.

there are songs that do not echo in harmony
there are steps that never reach the destination
choked up right in the mind
hesitating at the very first encounters.

there are love stories that cannot compensate for
love
there are regrets that never subside
even in serendipity and lasting loneliness
as in the midnight river of our entire life.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

THẾ HỆ BIỂN HỒ

ta cùng thế hệ biển hồ
bỏ dòng nước ngọt theo bờ đại dương
giọt mây ngấm đọng mảnh sương
mon men thế kỷ lên đường tìm em

cuối mùa hồ hải bướm đêm
em từng thai nghén mang thêm chất sâu
đất kia áo lụa còn nhàu
nắng không đủ ấm tình đầu men say

lưỡi tê dị ứng đắng cay
dòng sông ngộp thở bờ vây hải hùng
mắt nhoà khép nép ngưng ngừng
bóng đêm thả cánh khắp vùng mộng mơ

ý em vừa ghé ngọn thơ
ẩn màu tư tưởng giấu tư trong lòng
sau cơn mưa hẹn đất mòn
ánh chiều dù nhạt vẫn hồng môi xưa

OVERSEAS PEREGRINATION

with generations of overseas peregrination
in the abandonment of fresh water to cross oceans
apart
as a drop of clouds soaking up estranged dew
i crossed centuries to find you somewhere.

at the end of the nocturnal moth season
you used to be pregnant with more melancholy
when earth silk lost its emancipated colors
under the midnight sun without early warmth.

like having the tongue numb with bitter allergy
the river suffocated over daunted shores
embarrassedly, the frightened eyes closed
while darkness spread wings across the dreamland.

your thoughts immersed in my poetry
hided its silk colors in the heart of the rain
transparent, with light pale enough
to sort the charisma of your yesteryear pink lips.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

LÀ EM LÀ NƯỚC

ta đem tư tưởng ân cần
lên non khép kín vực ngân vũng sào
bắt nguồn từ mối tình đầu
là em là nước là cầu bắc ngang

bên này đất lạnh hồn tan
giọt sương nhớ biển gió ngàn nhớ cây
yếm xưa hé mở giấc say
ta quên vượt nhẹ tóc mây đôi mùa

nay mai nỗi nhớ chùng thưa
tuy lâu vẫn đợi như vừa thoáng voi
lời còn nghẹn nấc viên môi
mà ta đã biết em khơi ngọt ngào

bao giờ nắng ấm lại vào
ứng từng tia mộng môi đào ngọt thêm
ta cùng mùi chín cỏ mềm
hôn em nụ ướm nửa vui toàn cầu.

WATER'S SOUL BRIDGING

I bring my thoughts upstream
to end sorrows and find the valley of joy
originating with my first love
from your pure water's soul bridging.

this side of the earth is cold, and the soul freezes
the raindrops miss the open sea
and the wind keeps longing for centennial trees.
I forget to stroke your cloudy hair
through changing seasons.

soon with the slack of nostalgia
that has been waiting for a long time
as if the words still choked on the lips
that I already know you arouse

when does the sunshine warm again
to sweeten your fruity lips
I will, with the smell of soft grass
kiss you amid the dim joy on earth.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

EM YÊU DẤU

em yêu dấu trong ta bùng toả sáng
tự một lần gần gũi mật đêm trăng
lòng ta nở thành trăm ngàn hoa nắng
nở thành sao trong mắt đẹp mênh mang

em tất cả là đời ta thâm động
từng hạt sương thức giấc vụn giữa dòng
tình nức nghẹn nhạc chiều hoang vỡ mỏng
làm sao đây em nghe được nổi lòng

em yêu dấu nhạc ta vang như sóng
sóng trong lòng chất ngát ngập thành sông
hồn ta đó chỉ một lần giao động
tình em qua như giọt nắng mênh mông

em tất cả là đời ta mãi mãi
kỷ niệm ngân cao vút tận bông lai
ta tới hẹn nhưng không hề gặp lại
mảnh nhạc lòng tan vỡ giữa rừng mai.

MY BELOVED

my beloved, in me, shines brightly
once close to the honeymoon night
my heart blooms into a thousand sunflowers
mutated into stars in your beautiful eyes.

You are all my life soaked
with every dew that wakes up amid passion
love unknown stutters in desolate evening music
how can you hear all my heartbeats at once?

oh, darling, my music rings like waves
swooned in harmony into a vibrant river
my soul once emotionally shook
your love passed like an immense drop of sunshine.

You are all my life, forever celebrating
the soaring memory to fairyland
I came to date but never met you
the love music shattered in the apricot forest.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

NGẬM NGÙI

bâng khuâng vạch đất ẩn vùi
dấu xưa tích lũy ngậm ngùi bóng qua
nao nao vận nước phiêu hà
giọt thương chưa đọng trăm hoa đôi màu

ánh nhòa che khuất nguyệt cầu
ta quen mơ tưởng gói đầu vai mây
em đi để lại tình đầy
ngập sông đáy nhớ vũng vầy hoang mang

em đi để lại bàng hoàng
nét khuya thao thức thơ lan mảnh hồn

IN DAZE

in daze with the hidden earth line
the old-time shadow buried its compassion
for the nation's tragedy of dispersed exile
bleeding flowers in adverse colors.

the faint light obscured the moonlight afar
as i used to head in the clouds by dreams
you went away leaving with love
the lasting memory of your bewildered diaspora.

you went away, leaving behind
ethereal poetry in the depth of my soul.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

SAY LỆ HỒN

lịch sử hom hem người héo mộng
nửa đời bờ bụi nửa đời nhom
tuyên ngôn bóng chữ cảnh khô ngọn
khẩu hiệu tong teo tuột dốc môm

lịch sử lêu bêu mùa cải tạo
ba mươi tháng ần tối lao đao
vàng trắng quên hỏi thân tù ảo
loáng thoáng trên trời ngập ánh sao

lịch sử lên men nước vắn vòn
uống xong lại thấy khát khao hơn
kẻ vui lí nhí lời tê lợm
kẻ nát lòng kia say lệ hồn

ACID TEARS

history tore with withered people
half-life on dust shore, half-life worn to the bone
while manifesto shadow dry slogan tops
with atrophic mantras slipping mouth for more.

history eviscerated through the reeducation act
April thirtieth hiding dark lure
for the moon to sort the illusory prison
glimpsed in the sky filled with red starlight.

history ferments the nation's black soul
drinking poisonous water from abysses of
humiliation
by those who spread ideological scams ahead
million broken souls were drunk with acid tears.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

DI TÍCH

lịch sử bâng khuâng trên vách lờ
cửa ô âm vọng thuở sa cơ
nam nghiêng bờ cõi non cao đở
vực thăm bên em lạnh sóng hồ

nguồn cũ bơ vơ tan cội bóng
mắt em chứa đựng giọt long đong
non sông vất vưởng từng mùa động
chưa đủ ân tình đã trống không

di tích trong em hồn nước ản
mệnh mang tình cũ nợ phân vân
máu xưa nhuộm gạch còn hoen vẫn
vạn kiếp soay vắn thay phận than

HISTORICAL RELICS

history dazed along demolition
of territories with human disasters
the south country tore its legendary borders
to pour nearby your abyss cold waves of fear.

the old sources broke amid idle despair
for the shadows of your eyes to fill with tears
in so many rivers, so many distort seasons
without compassion, spring is emptiness.

historical relics in your nation's heart
are immense debts and pity
with blood still fresh on ancient walls
with human scars in coming generations.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

LỊCH SỬ

lịch sử thênh thang trên toác lở
cửa hồn vắng lạnh tự âu cơ
nam trung bắc ngả sông ngòi đò
vực cảnh tình em phận hải hồ

nguồn tách vô ngàn quên nổi bóng
mắt xanh vẫn biếc lệ đong đong
non cao đất lửa ngân hà động
chưa cạn dòng say đã vợi vong

di cỏ đem theo vào tịch ẩn
mênh mêng cõi nhớ dọc hà vân
máu hồng róm mạch nay buồn vẫn
vạn chữ tang bồng theo ái ân

HUMAN HISTORY

the vast history of human demolition
from the deserted soul door of the primal time
to east and west, to north and south perdition
lured you to fatidic overseas peregrination.

human sources of separation
in political arrangements of despair
from tired Earth to agitated Milky Way
amid drunken stream, unfinished and devastated.

the posthumous manuscript passed out concealed
into the immense memory of the nation's loss
bleeding of pain and sadness
is now filled with centillions of mourning love.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

DÒNG SÔNG NGƯỜI VỀ

lá bùng thiên cổ cuồng phong
ngàn xưa thổi hắt vực song miệt mài
tình ta thạch ấn kiếp dài
dưới lòng đất lạnh tụ phai lịm màu

ướm cơn mê vụn vẩn sầu
ta lên đỉnh gió gói đầu thân mây
tay xưa nhạc lạnh mưa gầy
hồn sa sương mục ngõ lầy nhụy khuya

nói nhau vào mộng dị lia
một lần gửi gắm lựa chia chỉ hồng
lá bùng thiên cổ đêm không
nhật nhòa hình thể dòng sông người về

DREAM OF INTIMACY

the ancient forest leaves under storm
breath from the past steading memory
our love of persisting gemstone fervor
chills with underground precious colors.

coving with the delirium of melancholy
i lay on the top of the wind pillow
to hear the thin rain cold music
down to the muddy alleys, note by note, nearby.

connected to the dream of intimacy
once sent brocade silk by pink thread divided
radiant foliage from the petrified forest
reflects on the river of people coming back.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

NỤ ẤM TRONG NHAU

gió trúc ngang trời mảnh khuya giọt nhỏ
suối đọng góc hồn nửa tỉnh nửa mơ
thơm em tóc mượt lụa bóng đời bờ
tình xưa đan vội mưa nắng ngẩn ngơ

ngược dòng tâm tưởng ngọn vắng đầy mây
cỏ nhớ chân em níu gót trắng gầy
xanh xao gói mộng sừng sốt tới nay
hẹn nhau một thuở đợi nhau vạn ngày

em về tô điểm bờ cõi phai màu
tình người mong manh giấc mơ hiền hậu
em về mang lại nụ ấm trong nhau
sưởi tay em đẹp sưởi hồn đón đau

HEALING OUR PAIN

the bamboo across the sky is flying thin at night
like streams of the soul half-awake, half-dreaming
your fragrant, silky hair glares at both shores
love is knitting rain and sunshine in a hurry.

bewildered mind, full of flowing clouds
the moonlight glows on your thin heels
blue pale, our pillows dream dating each other
and so far, waiting for a century apart.

you come back to adorn the fading realm
with fragile colors of transparent pallets
and by chance, bring warmth in each other
joining our hands, healing our pain.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

VỠ MẢNH HỒN

chữ nghiêng ngọn suôi nguồn trinh
đề nguyên vũ trụ kết tinh giữa lòng
mây trời ngậm cỏ đồng không
gió xanh buông thả mộng hồng tìm môi

niềm vui ở giữa lưng trời
đất liền nối bước vượt mòi chân yêu
ngheñ ngào biển xé thủy triều
sóng tình vục cát ta liềm lĩnh thương

nửa bài thơ nửa tình vương
nụ cười héo úa môi sương thu nhòa
mắt vàng bướm ngủ cánh xoà
ánh châu huyền lệ trời sa vục hồn

SOUL FRAGMENTS

italic wording of the virgin stream
creates the whole universe crystallized in vastitude
the clouds extend rain fields into the sky
for the blue kisses to graze your pink lips.

our joy floats at the heart of the blue sky
upon the sacred soil adoring your beloved feet
nearby the sea tearing tide, wave by wave
on the charisma beach, i dared to love you.

half a poem, half a sibylline love
from the smile meager on the lip shadows
duplicating the golden eyes of a sleeping butterfly
when the heavenly winged soul dozed off in the
night.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

HOA TRỜI

băng thanh đá trải hoàng hôn
mộng cao ngậy ngất ần mòn hình siêu
mơ sương nhớ cánh mĩ miều
thoát đêm bỗng tưởng giáng kiều còn vương

hoa trời mọc ngược làn hương
tuổi cao chất ngất đành buông tình hờ
ngọc tâm ủ giấc thần mơ
rượu chia tình cũ bơ vơ vị buồn

khung trời trung vạn thê lương
long lạnh hạt vụn đọng sương trên ngàn
mộng thừa đêm nhạt lan tràn
lụa sầu tím úa nhớ nàng ửng son

chim chiều rũ cánh biệt vong
đất khuya bùng đợi ấm lòng ngàn thu

CELESTIAL FLOWERS

ice floe spreads a magical sunset
high dream ecstasy covers fantastic figures
transparent mist remembers its beautiful wind
to welcome tonight the conjured diva on earth.

the celestial flowers dropped upside-down fragrance
to the golden age of fainted idolatry
when royal jade heart brewed
old liquor fervor into the melancholy aroma.

the dreary sky glittering a thousand griefs
of dew droplets over the entire forest
spread light dreams in vastitude
with purple silk to remember your fragrant lips.

nightingales shook wings at the utmost farewell
the earth in wait to warm a thousand autumns.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

BÓNG THƠ

bóng thơ hoen ố ngân lời vắng
mặt ngữ âm u dấu hiệu loang
lở loét tâm hồn đau điếng dại
lòng người xô đẩy thú về hoang

bao nhiêu mộng ước bao nhiêu ải
lý tưởng buông xuôi hạt lệ phai
tình nghĩa là chân tay phế thải
là dòng nước vẫn giữa thiên tai

nhìn nhau bát ngát trong tâm tối
chỉ thấy một màu đen cóng môi
là lúc thân em tan nát đọi
cuối dòng thế kỷ nhẹ buông trôi

SHADOW POETRY

shadow poetry tarnishes through vacant paroles
murky words, patchy signs
amid ached souls, bleeding hearts
like pushing wild beasts into the wilderness.

how many dreams, how many disgraces
letting go of tears with broken ideals
human love rips into invalid limbs
into polluted waters amid natural disasters.

looking at each other in the vast darkness
to see only a black color on freezing lips
at the time you feel shattered at the wait
for the century to ever end.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

KHI CÁNH RỪNG CHUYỂN TỐI

em yêu dấu khi cánh rừng chuyển tối
anh sẽ về với niềm nhớ chơi vơi
như luồng gió từ vô biên xa lạ
vẫn tìm em để làm dịu làn môi

em đừng ngại anh chỉ mong trón lá
vuốt ve hoa bằng con mắt thiết tha
nhìn em mãi cho bóng chiều hoang dã
thu trọn hình vào muôn thuở bao la

em yêu dấu khi cánh rừng buốt lạnh
anh ra đi tìm hoa nắng hoàng sa
làm ấm lại từng ngón tay lạnh giá
sưởi dòng khuya tình thức giấc đêm qua.

WHEN THE FOREST TURNS DARK

my beloved, when the forest turns dark
i will return with overwhelmed nostalgia
like the wind from boundless frontiers
to look for you, to soothe your lips.

don't worry; i only fondle the leaves
caress the flowers with tender eyes
looking earnestly at your shadow forever
to capture your picture into the vast era.

my beloved, when the forest turns freezing
i will find the sunflowers from the golden sand
island
to warm each of your cold fingers
and spend a wakeful night of lasting tenderness.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

TÊN EM

tên em tôi khắc vào nhung nhớ
của cỏ cây của đá của hoa
cả bài ca tiếng hát ngập hương hà
cả đêm xanh không hẹn vẫn mơ qua

em vừa là sao là sông vắng
là cả hồn trắng cả vực đau
cả mùa đông đợi lòng xuân nắng
cả ánh môi em hội ngộ lâu

tên tranh phá thể vào thơ trắng
nàng nhớ đem về nhuộm bóng xanh
mây mưa tình hẹn chưa khô áo
đừng cời cho nhau sợ ủa màu

I ETCHED YOUR NAME

I etched your name into the velvet remembrance
of the grass, of the stone, of the flower
of the whole song lyrics filled with the river
fragrance
of the blue night, dreaming of you afar.

you are both the stars and the deserted river
the whole moon soul, the whole abyss of pain
the entire winter waiting for the sunny spring
and the lips of passion, long-time desired at once.

you are the name of the painting inside my white
poetry
let's bring it back to dye its shadow with blue glints
rain and shine, your love shirt has not yet dried
better not take it off tonight without losing its color.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

GÓC TÍM TRỜI

mỗi lúc thơ lan trên giá vẽ
phấn xanh ngập gió cánh tiên về
môi em thoáng nở thành vàng nắng
vừa ửng son chiều nụ âm tê

ngỡ xoá đêm trường pha nước lụa
dòng trăng óng ánh cả đời mưa
thân em từng cụm hoa thờ thần
nói lại đường trần sang cõi xưa

ta vẽ chưa xong em gắng đợi
màu sơn còn ướt góc tim trời.

THE HEART OF HEAVEN

every time poetry spreads on the easel space
blue chalk wind-filled with fairy wings
your lips briefly bloom into a sunshine
and the evening maze petrifies with passion.

the silk water erases the mood of the night
for the moon stream to iridesce the whole hill rains
your body, by each cluster of flowers worshipping
beauty
connects the bare path to the ancient realm.

I have not finished painting; try to wait
for the colors to plenish the heart of heaven.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

TÌNH ĐÓ ĐÂU ĐÂY

nếu tôi nói yêu em hôm nọ
em hãy tin lời hẹn của thơ
về hỏi lại trời cao đất nhớ
gió như im cây lặng trong mơ

nếu tôi nói yêu em hôm ấy
hãy nhớ về tìm kiếm núi mây
từng bước nhẹ hoa vừa tỉnh dậy
lòng em thơm tiềm thức hoang ngây

nếu tôi nói yêu em như vậy
đó cũng vì lòng vẫn ngất ngây
dòng chữ nhạt phai màu bỗng thấy
cạnh tên em tình đó đâu đây.

TO THE LAST FLAME OF PASSION

if i said i love you the other day
believe my promise of heartfulness
by asking again for heaven and earth
to fulfill the wind's silent dream.

if i say i love you, those times
please come back to the cloudy mounts
the flowers just woke up
to fulfill your heart of ethereal fragrance.

if i say i indeed love you forever
love itself renews ecstasy
holding you in my live lyrics
with your name to the last flame of passion.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

BÙI NGÙI

ta bước lên ngọn núi
cho tới tận hoang vu
xa hồng trần lấm bụi
xa cả nỗi bùi ngùi

nhưng dốc cao chưa tụ
mây chưa đủ giọt mềm
bóng em còn loang rủ
lá phủ cả ngàn thu

mạch rừng buông cánh yến
hồn thơm nở hoa đào
từng nhịp xanh vĩnh viễn
từng ngấm xót triền miên

dù lòng toan sáng tạo
chỉ chứa nửa tình yêu
nửa kia còn huyền ảo
như dòng nước đêm nào.

YOUR SHADOW STILL LINGERED

i walked up the mountain
till the wilderness
far from the dusty world
far away from melancholy.

but the steep slope did not close
the clouds did not have enough raindrops
your shadow still lingered
over thousand autumns around.

the forest veins release the swallow's wings
with the fragrance of peach blossoms
from eternal green beat
through perpetual soaking.

even through creative desire
my longing covers only half of your love
the other half is still a mysterious augur
like a virtual underground river.

LIU NGUYỄN ĐẠT

ĐƯA NÀNG RA KHƠI

thơ anh từng hạt trai huyền
tìm em cửa biển mây tuyền mưa vơi
chữ nghiêng bóng ngả về trời
hình em soi sáng nửa vời hồn đau

thiết tha thăm hỏi từ lâu
nước soi nguồn vắng đổi màu hoàng hôn
môi em nửa nhạt nửa son
nửa băng giá lạnh nửa hoa sông hồng

thơ anh ả nấu đất hoang
trôi theo dòng nước đưa nàng ra khơi.

TAKE YOU TO SEA

my poetry, by its black pearls, looks for you
at the sea gate, through your clouds and rains.
without a word, leaned to the silhouette of the sky
your image enlightened the soul of pain half-
heartedly.

with the earnestness of immemorial inquiry
the source of absence discolors the sunset
of your lips, half pale, half lipstick
half icy-cold, half the red river.

my poetry deep in the wasteland
rises with the water to take you to sea.

LƯU NGUYỄN ĐẠT

Tiểu Sử:

- Tên và bút hiệu: Trần Quốc Bảo
- Sinh năm 1930, tại Ninh Bình.
- 25 năm phục vụ trong Quân đội / QLVNCH. –
(qua các Đơn Vị: Tiểu Đoàn 7 KB/Đệ II QK; Biệt
Phái Bộ Nội Vụ; BCH/Công Binh; Sư Đoàn 22 BB;
Nha Tổng Thanh Tra QLVNCH - 3 lần bị trọng
thương)
- Được ân thưởng Bảo-Quốc Huân Chương - Đệ
Ngũ Đẳng - (Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu ký
ngày 29/4/1974)
- Phụ tá Giám Đốc Đài Phát Thanh Huế (1955-
1957)
- Chủ biên Nguyệt san Công Binh (BCH/CB.
QLVNCH - 1957-1959)
- Sáng lập & điều hành Bút-Việt Văn Đoàn
- Đồng Chủ biên Tạp chí VH Cổ Thơm
(Washington DC 2004-2008)

- Chủ Tịch Hội Đồng Mục Vụ Giáo Xứ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam, Richmond, Virginia (1996-2001)
- Cố Vấn Hội Đồng GX.CTTĐVN, Richmond, Virginia (2002-2016)
- Sáng lập & điều hành Hội Nhà Văn Việt Nam Lưu Vong
- Chủ biên *Đặc San Xuân Hy Vọng*, Richmond, VA (2009-2012)
- Chủ tịch Hội Văn Nghệ Sĩ Việt Nam Tự do/MĐHK (1989-1997)
- Chủ Tịch Văn Bút Việt Nam Hải Ngoại/ MĐHK (2003-2007)

Tác Phẩm:

1. *Cuộc Di Cư Vĩ Đại Trong Lịch Sử Thế Giới Cận Kim* (1956)
2. 3. *Thơ Quốc Bảo - tập 1 & tập 2 -* (1967 – 1973)
4. *Công Chúa Thủy Tiên - Truyện Nhi đồng* (1970)
5. *Đối Diện Niềm Vui - Thơ* (1998)
6. *Tuyển Tập Thơ Văn* (2016)
7. *Một Thời Mộng Hoa – Sách Nhạc phổ Thơ* (2018)
8. *Hàn Thi Đường Thi Tuyển Dịch* (2019)
9. *Quê Hương – Thơ* (2021)
10. *Phù Vân – Thơ* (2023)

Chào Xuân

*Em yêu ơi!
Sao sáng hôm nay, ngôi trâm mặc
Để gió mơn man sợi tóc mai
Nắng hồng ướp long lanh trên thắm cỏ
Và trái mềm ve vuốt bờ vai*

*Em có thấy hai con chim nhỏ
Hôn nhau trên ngọn trúc đào
Thật dễ thương
Hót líu lo khúc nhạc tình êm ái
Mỏ trắng ngà như hạt gạo vàng hương*

*Trong mắt em, thời gian ngừng lại
Và môi em trọn vẹn một mùa xuân*

*Em biết không
Hạnh phúc đến thật gần
Nhu hương hoa
Nhu ánh hồng làn gió
Nhu kim cương long lanh trên ngọn cỏ
Ta hồn nhiên, đón nhận...
Em ơi!*

*Này tình yêu
Trái chín tuyệt vời
Hãy ân ái đắm say như chim nhỏ
Nắng ban mai chan chứa Xuân hồng
Sao em ngồi yên đó*

*Hãy đến bên anh
Với hạnh phúc, với tình
Mình hôn nhau và chào đón bình minh.*

Trần Quốc Bảo

Chiến Binh Tương Ngộ

*Mấy chục năm trời gặp lại nhau,
Lệ mừng tương kiến bạn tâm giao.
Chiến chinh thuở ấy vừa xanh tóc,
Lưu lạc giờ đây đã bạc đầu!
Câu chuyện có hương nghe thấm hận,
Nỗi niềm vong quốc nghĩ mà đau!
Nắm tay còn tưởng con trường mộng,
Ly rượu tha phương chất ngát sầu!*

Trần Quốc Bảo

91 Còn Vui

Thơ tự trào, ngày Sinh nhật 91, Jan. 1st 2021

*Chín mốt tuổi già, vẫn cứ vui
Rượu hồng chúc thọ, vợ mừng tôi!
Bạn bè như tóc, rơi gần hết,
Huynh đệ theo răng, rụng cả rồi!
Chuyện thể chương tai, đành điếc lác,
Trò đời gai mắt, giả mù thôi!
Niềm vui hồng phúc : “còn Hiền Nội,
Còn Rượu, còn Thơ”...Cảm tạ Trời!*

Trần Quốc Bảo

94 Tự Tình

Trời cho chín bốn (94) tuổi rồi, ()
Bao ngày thơ thảo với đời nữa đây?
Kể mình, như chuỗi chín cây.
Gió lay chuỗi rụng, biết ngày nào đâu!*

*Cửu tuần cũng chẳng dài lâu,
Âm dương thoát cái... ngộ hầu giấc mơ!
Hồi nào, xanh tóc tuổi thơ,
Mà nay, thôi đã bạc phơ mái đầu!*

*Dập vùi bao cuộc bể dâu!
Bốn phương lạc cánh hải âu vô thường.
Đã từng cạn chén đau thương!
Kinh qua thành bại, máu xương trận tiền*

*Núi sông, vẫn nặng ưu phiền!
Thẹn mình chưa trọn lời nguyên sắt son!
Thôi thì... cung nguyệt đã tròn,
Con đường xuống núi chẳng còn bao xa.*

*Cao tay nâng chén quan hà,
Tạ lòng tri kỷ, bạn xa bạn gần!
Một mai ở chốn phù vân,
Nhớ nhau, tìm lại đôi vần thơ xưa.*

Trần Quốc Bảo

Em Ngồi Quay Tơ

*Hằng nga tỏa ánh trăng mơ,
Em tròn mười sáu, guồng tơ quay tròn!
Giữ guồng, nhẹ gót chân son,
Ngón tay vê sợi, vê tròn mộng mơ!*

*Hỡi nàng trinh nữ quay tơ,
Dáng xinh như một bài thơ không lời!
Em ơi khi sợi rối bời,
Nhớ kêu anh tới, gỡ rời mối tơ?*

*Em vừa tròn tuổi trăng mơ,
Gió mây lưu luyến, ngẩn ngơ vì tình!
Tay guồng quay nhẹ rung rinh,
Tơ lòng quấn lại lung linh mơ hồ.*

*Em ngồi duyên dáng quay tơ,
Ca dao dệt những vần thơ ngọt ngào!
Trăng mơ trên cặp má đào,
Bao nhiêu thơ mộng cuốn vào guồng tơ.*

Trần Quốc Bảo

Niềm Đau Năm Ngón

*Tôi nhìn vào bàn tay,
Niềm đau đứt ruột, hôm nay hiện hình!
Ô hay, có phải tay mình?
Bàn tay khời lửa chiến chinh thuở nào!
Tay này đã vượt núi cao,
Băng rừng lội suối, tiến vào chiến khu.*

*Ngón này nổ súng diệt thù,
Ngón này nghiên cứu bản đồ hành quân,
Ngón này gọi máy truyền tin,
Ngón này âu yếm anh dành cho em.
Ngón này đốt thuốc thâu đêm,
Cho bao phiến lựu bay lên mây trời!*

*Hiểm nguy là trọn một đời,
Con đường sinh mệnh, rối bời như tơ.
Công danh sự nghiệp mờ mờ,
Bao nhiêu đứt đoạn bên bờ nhân duyên.
Hồng hoa lên đỉnh kim tinh,
Cuộc đời bầy nổi ba chìm gian nan!*

*Bàn tay phạt bắc bình nam,
Bây giờ cầm cái mỏ hàn quơ quơ!
Bàn tay dựng Nước dựng Cờ,
Bây giờ khoanh cánh đừng chờ xin com.
Sượng sùng chẳng giám soi gương!
Nhìn mây phiêu bạt mà thương thân mình!*

*Đã coi thương lẽ tử sinh,
Mà sao Nước mất, thân mình còn đây?
Ngâm hồn vào đáy men say,
Vẫn không quên được chuỗi ngày thê lương!
Cúi đầu người nhớ Quê Hương,
Còn tôi úp mặt vào lương tâm mình!*

*Cách sông hát khúc hậu đình,
Ở đây cách biển, mặc tình xướng ca!
Đã đành, mất Nước, tan nhà,
Nhưng hồn Tổ Quốc trong ta vẫn còn!
Bàn tay nắm lại sắt son,
Một ngày còn sống là còn vùng lên!*

Trần Quốc Bảo

M-16

*Ta với Em Mười Sáu thuở nào,
Chúng mình vừa gặp đã yêu nhau!
Trong cơn thác loạn trao thân phận,
Ôm xiết ghì em giữa chiến hào!*

*Ánh hỏa châu soi rực chiến hào,
Kề vai áp má chôn binh đao.
Tuy không hò hẹn mà sinh tử.
Mà chẳng rời tay một phút nào!*

*Đâu quản gian truân nguy hiểm nào.
Băng ngàn lũng thấp vượt đồi cao.
Bốn vùng chiến thuật mình khăng khít.
Mỏ vẹt, Khe xanh, đến Hạ Lào!*

*Kỷ niệm không quên ở Hạ Lào,
Đêm vùng hỏa tuyến đẹp trăng sao.
Đưa nhau vào trận như vào mộng...
Ta tắm em trong suối máu đào!*

*Từng biết bao phen nhuộm máu đào!
Tung hoành Bến hải tới Cà mau.
Diệt thù, quyết bảo toàn sông núi!
Gói đất nằm sưng trán địa đầu.*

*Thép lửa bùng hoa tại tuyến đầu,
Ai ngờ một thoáng đã tàn mau!
Ta đi cúi mặt lia sông núi.
Lê bước chân hoang khắp địa cầu!*

*Duyên cũ không như ý sở cầu.
Nửa chừng dang dở bởi vì đâu?
Xưa nay Linh và Em Mười Sáu,
Tình vẫn mang mang vạn cổ sâu!*

*Quốc phá Gia vong vạn cổ sâu!
Nhưng còn sông núi, vẫn còn nhau.
Chúng mình ươm lại hoa đầu súng,
Dành lại Quê Hương một thuở nào!*

Trần Quốc Bảo

Bốn Ngàn Năm Tuổi Đá

*Này hỡi viên đá sỏi,
Tại sao ngươi ưu phiền,
Tại sao ngươi ngăn lệ,
Ôm mối sầu triền miên?*

*Quê Hương từ rừng hoang,
Mẹ cha là sông núi.
Con địa chấn kinh hoàng,
Trôi dạt về đồng nội.*

*Đỉnh Trường Sơn ngạo nghệ,
Với lịch sử hùng anh!
Trải qua bao thế hệ,
Sừng sững giữa trời xanh!*

*Tổ tiên người hiền hách!
Nay thân sỏi lót đường,
Thuộc giống nòi cảm thạch,
Mà đọa đày tang thương!*

*Sỏi nằm đây nhớ rừng,
Hồn gửi về sông núi.
Thời gian như nhựa đường,
Phủ lên đời đen tối.*

*Cho nên người uất hận,
Cho nên người ưu phiền!
Bốn ngàn năm tuổi đá,
Ôm mối sầu triền miên!*

Trần Quốc Bảo

Nhớ Huế

*Ai về núi Ngự, sông Hương,
Cho tôi gửi chút nhớ thương về cùng,
Bao năm xa cách Miền Trung,
Nhớ chi nhớ rứa!... lạ lòng, Huế ơi!*

*Nhớ về Bến Ngự... nhớ Truôi,
Nhớ tà áo trắng, ngược xuôi Trường Tiền!
Trên sông, em gái Thừa Thiên,
Chờ về Vỹ Dạ, một thuyền đầy trăng...*

*Ói tang!... Ói tang!... tình tang...
Câu hò mái đậy, chèo sang bến tình!
Ói tang!... tình tang... Ói tình!
Dặt dìu điệu hát, Nam bình, Nam ai.*

*Giọng em nức nở cảm hoài,
Âm thanh lả lướt, trải dài Hương Giang.
Ói tang!... Ói tang!... tình tang...
Mộng mơ rứa đó!... xôn xang cõi lòng!*

*Nhớ O thôn nữ Kim Long,
Che nghiêng vành nón, đi trong nắng tà!
Gió đưa cành trúc la đà,
Gió vờn ve vuốt, mượt mà tóc O!*

*Đồng Khánh ơi! tuổi học trò,
Có còn soi bóng, bến đò Bao Vinh?
Có đó lưu luyến bao tình,
Răng chừ trở lại Ngự Bình, Sông Hương!*

*Hué ơi!... trăm nhớ ngàn thương!
Hương sen hồ Tịnh, hăng vương vấn lòng.
Giọng hò cô gái Kim Long.
Tình tang... Ôi hỡi!... ước mong ngày về!*

Trần Quốc Bảo

Tôi Yêu

*Tôi nắn nót viết chữ “Yêu” thật đẹp!
Bao phủ người, bao phủ trái tim tôi,
Bởi Tình Yêu là lẽ sống trên đời,
Là Hạnh phúc, là Thiên đàng hạ giới.*

*Kìa! muông thú, cũng biết tình đồng loại,
Huống con người, sao lại chẳng Yêu nhau!
Những hận thù, hãy xóa bỏ cho mau,
Sống vị tha, hưởng niềm vui bất tận!*

*Khi vào đời, hiền lành, không hờn giận,
Lúc ra đi, lòng thanh thản, xuôi tay!
Ghi được chữ “Yêu” nhật ký mỗi ngày
Ta sẽ có dòng đời: - Dòng Hạnh Phúc*

*Tôi Yêu quê, dù quê hương tù ngục
Đồng bào tôi, bị cộng sản đọa đầy
Giải non sông, tràn tui nhục đắng cay
Mối Tình Quê, vẫn! trăm thương ngàn nhớ!*

*Ở xứ người... tuy biết rằng tạm bợ...
Song tôi Yêu tha thiết, chôn tạm dung
Đành lẽ, nơi đây là bước đường cùng,
Nhưng có ánh mặt trời soi rạng rõ!*

*Đàn bướm lượn, trên đàn hoa mới nở
Ríu rít chim ca, trong khóm trúc đào
Gió vờn mình lá lướt ngọn phi lao
Muôn cảnh vật Trời cho... tôi Yêu lắm!*

*Và trải xuống, mối tình Thơ say đắm,
Vời Yêu thương, gửi Bạn, bốn phương trời
Những hồi âm nhận được, ấm tim tôi
Nói “Yêu Thương” – lời “Thương Yêu” đáp vọng!*

*Em yêu ơi!... một ngày ta còn sống
Là một ngày Yêu tha thiết nồng nàn
Vươn đôi tay, ôm hết cả nhân gian
Ôm Tổ Quốc... và ôm Em Yêu dấu!*

Trần Quốc Bảo

Tiểu Sử:

Nhà văn, nhà thơ Trang Châu là cựu Quân Y sĩ Dù, cựu chủ tịch Văn Bút Việt Nam Hải Ngoại.

Tác Phẩm:

Tình một thuở (thơ, 1964),
Y sĩ tiền tuyến (bút ký, giải thưởng văn học nghệ thuật, 1969, tái bản lần thứ 10, 2021),
Thơ Trang Châu (1989),
Về biển Đông (bút ký, 1995),
Đì Thu (tập truyện , 2000, tái bản lần thứ 2, 2013),
Thơ tuyển (2007),
Người ăn trưa trong xe (tập truyện, 2013),
12 truyện ngắn 12 bài thơ (2017).

Dẫn Con Khi Khôn Lớn

*Ngày ra đi cha ẵm trên tay
Con mới khôn ba tháng một ngày
Con không biết nhà tan, nước mắt
Không biết mình sao lạc phương Tây*

*Con lớn lên quê người ăm no
Đất yên vui tươi thắm bốn mùa
Con đâu biết quê mình gấm vóc
Chỉ nghèo hèn từ độ can qua*

*Con sống đời bình đẳng , tự do
Tâm trí con không ngại, không ngờ
Con đâu biết tự do, bình đẳng
Ở xứ mình như nắng chiều mưa*

*Con có quyền mong, có quyền chờ
Có quyền rất thực, có quyền thơ
Con đâu biết những gì con hưởng
Là những gì đất nước đang mơ*

*Tên con, cha phải đặt thêm tên
Cho người dễ gọi, người nghe quen
Nhưng con nhớ: người, người ta trọng
Là người không chối bỏ tổ tiên*

*Con hãy là gương sáng cần cù
Hãy là khiêm nhường, hãy là nhu
Nhưng con phải giữ niềm kiêu hãnh
Làm người thua thiệt có suy tư*

*Nơi chốn ganh đua để sống còn
Trường đời con hãy nhớ luôn luôn
Thù con, chưa chắc thù của bạn
Bạn bạn con, chưa hẳn bạn con*

*Nếu con thấy đêm đen mịt mù
Con đừng ngồi đó để mong trăng
Đừng ngồi đó chờ ai nhóm lửa
Tự đốt, con ơi, ngọn nến hồng.*

TRANG CHÂU

Một Lời Xin

(Gởi thế hệ trẻ)

Xin em

*Khi nói tiếng xứ người
Đừng quên lời xứ mẹ
Nhìn giàu sang quê họ
Nhớ cảnh khó quê cha*

Xin em

*Khi sống ở đất hiền
Đừng quên người biển khổ
Trên thuyền yên bến đỗ
Hãy nhớ kẻ phong ba*

Xin em

*Nơi thời đông tiết giá
Đừng quên chúng ta có mặt trời
Rực rỡ trên quê hương
Trong dòng máu*

*Xin em
Bước trên đường Tự Do
Dưới màu cờ Dân Chủ
Em hãy cầm biểu ngữ
Và hét thật to
Thay những người bị câm tiếng*

*Xin em
Hãy nhớ và hãy nhớ
Những bàn tay siết chặt hôm nay
Là bởi
Những gì hôm qua đã mất
Và cho
Những gì sẽ thấy lại ở ngày mai*

TRANG CHÂU

Xuân Nhớ Bạn

*Tao sẽ vui xuân cùng thiên hạ
Dù Tết năm nay không có mào
Nói rứa chứ mình tao cũng chán
Thiếu mào rượu không đã cơn say*

*Bao năm rồi phải không mào nhỉ
Hai đứa ôm chung giấc mộng đầy
Cái thưở hôn đang non trẻ ấy
Xem đời dễ như trở bàn tay
Tao nhớ chúng mình say ngất ngưỡng
Một đêm trù tịch khói hương bay
Văn chương chưởi đổng qua thời thế
Chính trị bàn từ Đông sang Tây
Chán chê hai đứa kèn ra ngủ
Sáng dậy thề nhau tao không say!*

Một kỷ niệm xưa mà có nhớ
Hai đứa yêu và đã đắm say
Cô gái trước nhà căn gác trọ
Nhìn mình đôi má đỏ hây hây
Một chúng mình tương tư quá:
Tao làm thơ, mày hát suốt ngày !
Bây giờ em đã lên bà lớn
Con đưa tay bông, đưa dất tay
Mà mày vẫn còn lưu lạc đó
Mà tao vẫn còn lắt khắt đây

Nhắc đôi kỷ niệm ngày xưa để
Buồn cho thế sự của hôm nay
Bao năm mơ ước chưa tròn ý
Duyên chỉ thêm nhiều men đắng cay
Đuối đeo đeo đuối trăm hình bóng
Rút cuộc còn tao với một mày !

Đã hẹn xuân này ăn Tết muộn
Chúc nhau nâng một cốc rượu đầy
Những tưởng chông gai cùng sát cánh
Nào ngờ thế nước bắt chia tay !
Còn đâu những buổi sương chiều xuống
Mưa lạnh, đường xa, gió heo may
Bám tay ngòai đếm ngày phiêu bạt
Chợt thấy xuân về trên khóm cây

*Mày vẫn âm thầm quê cũ sống
Tao phải bôn ba đất nước này
Cách sông, cách núi, lòng không cách
Nhớ mày tao chỉ một cơn say
Vãn chương xừ Việt giờ chắc đất?
Mấy mươi triệu kẻ đọc vãn mày ?
Vãn mày còn như vãn ngày trước:
Giọng cười pha lẫn ý chua cay ?*

*Tao ở bên này xem tuyết trắng
Thơ lòng một cõi tha hồ hay
Thơ hay khôn nổi không người đọc
Nhìn tóc hoe vàng nhớ tóc mây*

*Tao sẽ vui xuân cùng thiên hạ
Dù Tết năm nay không có mày
Nói rứa chứ mình tao cũng chán
Rượu buồn thiếu bạn uống không say*

TRANG CHÂU

Mỗi Năm

*Mỗi năm tôi nhớ một ngày:
ngày tôi mất nước
và mất tất cả:
Núi Ngự, sông Hương, trường xưa, xóm cũ
Góc phố Tự Do, con đường Công Lý*

*Mỗi năm tôi sống lại một lần
nỗi gian truân, cảnh hãi hùng phút cuối
Nhớ bến Bạch Đằng, hải quân công xưởng
chật ních người chen
Nhớ thằng bé lên năm
sẩy tay mẹ
rớt xuống sông chìm mất xác
Nhớ viên phi công máy bay trinh sát
nhảy ra cửa phi cơ, rơi xuống biển
đâu không ngoi lên mặt nước*

Trang Châu

Mỗi năm tôi tìm về một đêm
thấy mình trên đảo
ngồi trước căn lều thao thức
lòng trăm mối ngổn ngang
Nơi chờ đến
mình không muốn đến
Chón chọn về
không biết sẽ về đâu

Mỗi năm, mỗi ngày
tôi nhắc tôi phải nhớ:
tôi là thằng tôi tị nạn
tôi là thằng tôi bị tước mất quê hương
tôi là thằng tôi ngong ngóng ngày về
một ngày về
không bao giờ còn tính chuyện phải ra đi

Mỗi năm, trải bao năm
trắng đen nhìn đã rõ:
Núi sông này
không phải đất của phi nhân
không phải đất để gieo mầm tội ác
Núi sông này
là gia sản của cha ông
lấy nhân nghĩa dựng gậy nên xã tắc

Trang Châu

Tháng 4/ 2024

Xuân Ước Nguyễn

*Trong thư chị báo mai vừa nụ
Cây khế vườn sau mới trở bông
Chị ơi, chị nhắc làm em nhớ
Quê mình vẫn có một mùa xuân
Ở đây tuyết phủ ngoài hiên trắng
Chăn, áo bao năm chẳng ấm lòng
Số kiếp tha hương, đời lữ thứ
Quê người sao lạnh mãi mùa đông?*

*Còn đâu, chị nhỉ, mùa xuân ấy
Giao thừa, chong mắt cố ngồi trông
Một chị, một em, khoe áo mới
Tay vòng, tranh chúc tuổi đầu năm
Xúng xính tiền xu, tiền giấy, đếm
Nhét đầy cho mập con heo chung
Chị ơi, heo mập ngày xưa ấy
Chị đập, may em áo mấy lần!
Em thương chị quá nên em khóc
Ngày chị xa em để lấy chồng!*

Lấy chồng chinh chiến như gieo quả
Vào chốn hư không, mặc số phận
Chị ngồi đan áo thâu đêm giờ
Từng mũi ân tình theo nhớ mong
Hỡi ôi, đất nước nay tàn lụi
Buông súng chưa tròn nợ núi sông
Tắm thân tù, đói cơm, rách áo
Một nhúm xương khi nhận xác chồng!
Chị giờ sống để mà quên sống
Vui với riêng ai dưới mộ phần
Lâu lâu chợt nhớ thằng em nhỏ
Phiêu bạt phương trời chẳng biết xuân

Thằng em của chị giờ đây cũng
Tóc đã hoa râm dưới bụi trần
Vẫn mãi gian truân cùng thế sự
Thăng trầm theo vận nước long đong
Quyền cao, chức trọng mà chi nhĩ
Thử hỏi lương tri được mấy thằng?
Lấy ai đốt đuốc tìm công lý
Ai kẻ đồng tâm để nhất tâm?
Chị than đi giữa lòng đô thị
Sao nắng trưa hè vẫn lạnh căm?
Chị ơi, tim của thời sắt đá
Đâu biết yêu thương để hợp quần

*Tết này em vẫn chưa về được
Dù nhớ thương quê đến ngập lòng
Dẫu muốn vạn lần ôm lấy chị
Khóc cười ôn lại chuyện ngày xuân
Em không tuyệt vọng, không hờn oán
Mà vẫn kiên tâm ước nguyện cùng
Khí thế của hồn thiêng sông núi
Một ngày muôn một gánh vai chung
Cùng nhau ta sẽ xây nên lại
Mái nhà xưa, trăm họ trùng phùng
Em về thăm chị, hân hoan kết
Một vòng hoa đem đến mộ phần
Bên chị, bên anh, em sẽ viết
Bài thơ chung thủy để mừng xuân*

TRANG CHÂU

Hãy Coi Nhau Như Tình Nhân

Viết cho Ngày Tình Nhân 14 tháng 2

*Mình hãy coi nhau đêm nay như tình nhân
Hãy coi tuổi nhau như vừa đôi tám
Hãy gọi lòng mình như vừa biết yêu đương
Anh sẽ cho lui dòng thời gian
Để thấy em xinh đôi má hồng
Môi thoáng cười trong giao mắt đầu tiên
Anh sẽ bắt thời gian dừng lại ở
Giây phút đợi chờ anh cầm lấy tay em*

*Chúng ta đã bên nhau trong cuộc hành trình
Dài một phần tư thế kỷ
Cuộc hành trình nào mà chẳng có gian truân
Chúng ta chẳng cần quên
Nhưng chúng không phải nhớ
Những khúc sông sóng ngầm
Những chặng đường sỏi đá
Trong cuộc đời lứa đôi*

*Chỉ biết hôm nay
Chúng ta đang đứng ở bình nguyên của mối tình
Trong một chiều nắng đẹp
Chúng ta sẽ tay trong tay đi quãng đời còn lại
Chúng ta sẽ tô thắm tuổi già bằng tâm hồn tuổi trẻ
Nên xin em đừng ngại
Thời gian sẽ ghi dấu vết nhăn
Thời gian sẽ điểm sương mái tóc
Chúng ta mãi mãi là hai con chim non
Hót cho mùa xuân bất tận*

*Chúng ta sẽ mãi mãi không già
Nếu chúng ta mãi mãi
Vẫn đêm đêm coi nhau như tình nhân
Vẫn coi tuổi nhau như vừa đôi tám
Vẫn gọi lòng mình như vừa biết yêu đương*

Trang Châu

Khiêm Tồn

*Trong một đời anh chỉ xin một lần
Được yêu không cần đắn đo, suy nghĩ
Xin một lần thư gửi không đợi hồi âm
Xin một lần trái tim cho không cần đón nhận*

*Trong một năm anh chỉ xin một ngày
Cởi bỏ gông cùm nặng nề: công việc
Thoát ly nhàm chán cuộc đời
Để cùng em, hỏi người yêu có tên không dám gọi
Bay đến vùng trời xa
Ở đó chỉ có cát vàng, biển xanh
Và đôi ta với những cơn sóng tình muôn thưở*

*Trong một ngày anh chỉ xin một giờ
Xin công viên một chiều thom nắng
Xin ghé đá không người
Để anh được cùng em bồi hồi tâm sự
Xin một con tàu không dừng lại ở sân ga
Để không có người đi, người ở lại
Xin một con thuyền không bao giờ ghé bến
Để anh được cùng em chung một chuyến hải hành
Lênh đênh vào vô tận*

*Nhưng nếu cuộc đời khắt khe
Chỉ dành cho anh một lần mơ ước
Anh xin về khiêm tốn ước mơ:
Trong một đời cho anh một lần
Trong một lần cho anh một ngày
Trong một ngày cho anh một giây
Được nhắm mắt lại
Và gọi thăm tên em thời con gái !*

TRANG CHÂU

Mùa Xuân Đầu Tiên

Khi bước chân lên con đường cuối đời
Anh quay mặt trầm ngâm nhìn dĩ vãng
Anh thấy lửa của một thời nắng hạn
Đốt thiêu từng cuống lá ước mơ
Đốt thiêu từng sao xuyên mong chờ
Tâm tư héo giữa hai bờ mộng vỡ

Anh thấy gió mùa thu miên man thổi
Gió đều hiu qua ngõ vắng tâm hồn
Lá cuối mùa vàng từng chiếc cô đơn
Trên thảm cỏ đời anh tàn tạ úa
Anh thấy núi mùa đông xanh xao quá
Đứng tang thương như nhận một tin buồn
Núi hồn anh cũng đêm vắng sao hôm
Đứng ủ rũ làm bia cho nỗi nhớ

Anh chỉ thấy mưa giăng mờ tuổi nhỏ
Hoàng hôn sa trong ánh mắt thanh xuân
Đêm vẫn dài trên mái tóc hoa râm
Anh không thấy bình minh đâu đó cả
Anh chưa một lần thấy bông mai nở
Chưa một lần nghe tiếng pháo reo cười
Chưa một lần trông cánh én song đôi
Nên khi đến cuối đời anh lặng lẽ

*Em chợt đến, thần tiên như chuyện kể
Như giòng sông chung thủy dịu hiền trôi
Em cho anh thở hơi mát cuộc đời
Tim gói sóng nghe rì rào mộng vỡ
Em chợt đến, như một vàng nguyệt tỏ
Con đường trăng anh bước diệu huyền thom
Nghe muôn sao lấp lánh ở trong hồn
Anh bỗng thấy đêm rạng ngời hạnh phúc*

*Anh bỗng thấy buồn đau và tủi nhục
Nhẹ nhàng bay theo tiếng vỗ về em
Vội vàng tan theo tiếng hát chim khuyen
Thánh thót gọi màu xanh trên cây lá
Em có biết lòng anh đang rộn rã
Con tim vui quỳ đón gió xuân về
Mùa xuân đầu tiên không bóng mây che
Thom như mái hồn ai vừa mới gọi*

TRANG CHÂU

Nói Với Người Tình

*Một trăm bàn tay kia
với nghìn đôi mắt nọ
sao chỉ nụ cười này
xao xuyên trái tim anh ?*

*Trong cuộc đua
chạy về trái tim em
anh là con ngựa già
nên chỉ thủ một vai về ngược*

*Nếu em muốn làm ngăn cách
cần gì phải một con đường
hay một dòng sông
Cần gì phải một chân song
hay một bức thành
Em chỉ cần gỡ cửa tim anh
gọi tên một người... rất lạ!*

*Để mừng em thêm một tuổi
anh sẽ trừ cho em một tuổi
Và đời đời
Em trẻ mãi trong anh*

*Anh viết thư này cho em
trong bóng đêm
Nếu có những dòng không rõ chữ
em hãy đọc: anh yêu em*

Trang Châu

Sáng Bão Tuyết

*Sáng chủ nhật bão tuyết
Căn phòng thiếu sương
Chiếc giường con, chăn không ấm
Anh nhớ em
Anh nhớ mùi tóc thơm hơn cỏ non
Màu môi tươi như nắng sớm*

*Sáng chủ nhật bão tuyết
Cô đơn buồn gậm nhấm
Mặt trời không mọc
Anh nhớ em
Anh nhớ bình minh reo trên nụ cười
Ngàn sao lung linh ánh mắt*

*Sáng chủ nhật bão tuyết
Anh nồng nàn ấp lên môi
Những tờ thư cũ
Những dòng thư trong như suối đá
Những lời thơ tỏa ngát hương cau*

*Bỗng hôm nào
Như buổi sáng hôm nay
Anh chợt thấy
Hạnh phúc nằm trong tất cả chia xa
Có niềm vui bay trên nỗi nhớ*

*Và
Anh xin cuộc đời gấn bó đôi ta
Hãy đôi khi cho một ngày bão tuyết*

TRANG CHÂU

Tiểu Sử:

- UYÊN THÚY LÂM quê ở Bạc Liêu, một tỉnh thuộc Đồng bằng Sông Cửu Long
- Tốt nghiệp Đại Học Luật Khoa và Sư Phạm tại Sài Gòn trước năm 1975
- Giảng dạy bậc Trung học ở quê nhà, Bạc Liêu.
- Hành nghề Luật sư tranh tụng.
- Thành viên của Đoàn Luật sư tỉnh Cà mau và Đoàn Luật sư tỉnh Bạc Liêu.
- Cùng gia đình đến sống và làm việc tại Thành phố Boston, Massachusetts, USA từ năm 2000 đến nay.
- Yêu thích thơ, văn, nhạc và sáng tác.
- Sinh hoạt Văn học cùng Nhóm Gia đình Văn Nghệ Sĩ Boston, bang Massachusetts .
- Tham gia sinh hoạt trong Hội Văn Nghệ Tự Do ở Florida từ năm 2010.

- Ra Mắt Thi Tập ở Orlando, Florida và tại Boston, Massachusetts.
- Đóng góp bài viết tại Trang Web ở Nam California, Bắc California, ở Trang Gia Đình Mũ Đỏ Hoa Thịnh Đốn và trong các trang Người Việt Boston, Văn Nghệ Boston.

Tác Phẩm:

- Xuất bản Thi Tập *Trăng Nước Bến Bờ Xưa*, 2015
- Xuất bản Thi Tập *Đón Nắng Mai Hồng*, 2021
- Đã có hơn 40 bài thơ của Uyên Thúy Lâm được các Nhạc Sĩ sau đây phổ nhạc: Nguyễn Thiện Lý, Nhất Chi Vĩ, Hoàng Tường, Cung Đàn, Phan Ni Tấn, Người Xứ Vạn, Nguyễn Long, LMST, Mộc Thiêng, và Nguyễn Lộc Tòng.

Uyên Thúy Lâm

Lưu Hoàng

Hạc vàng xưa vút bay về đâu?
Sóng nước triều sông hia hắt sầu.
Mây trắng mênh mang hòa sắc tím,
Ngậm ngùi hư vọng lỡ duyên nhau.

Uyên Thúy Lâm

Uyên Thúy Lâm

Nhân Sinh

Đời người thoáng chốc sẽ về đâu?
Thế cuộc truân chuyên lắm oán sầu.
Được mất rồi như mây nước nổi,
Ngựa hồng, song cửa tạ từ nhau.

Uyên Thúy Lâm

Chiều Nghiêng

*Chiều phai nắng nửa ven đồi
Em nghiêng bóng nửa thân người trên tôi.
Chao nghiêng cánh nhận lưng trời
Em đi biển biệt nửa đời về xa.*

*Mai này qua cuộc phong ba
Tìm nhau vụn nẻo giang hà tìm đâu?
Xuyên bao nhiêu cánh rừng sâu
Rời qua vụn lối chân cầu nước trôi.*

*Trường giang chảy một dòng xuôi
Đổ ra biển lớn gọi người chân mây.
Sắc hương xưa dẫu tàn phai
Nghĩa ân vun đắp theo ngày tháng qua.*

*Trùng lai bên cội mai già
Quỳnh tương ta cạn chén ngà đêm hương.
Một lần trao, một đời vương,
Thì xin giữ mãi vụn đường trúc mai.*

UYÊN THUYẾT LÂM

Màu Nắng Lụa

Em hỏi tôi nắng lụa có màu gì?
Tôi tìm nắng qua cành tre lá ngọn
Thân tre vút dáng cong mềm buổi sớm,
Lá biếc xanh nắng óng ánh tươi vàng.

Qua từng mùa ai đợi sắc thu sang
Người đi mãi chưa về qua bến cũ
Có thương nhau dặn lòng đừng ử rữ
Nắng hoe vàng, nắng lụa trải ven sông.

Tìm về nhau thương biết mấy bên lòng
Con bìm bịp kêu nước ròng nước lớn
Bao nhiêu nước qua chân cầu sóng gợn
Gió đẩy câu hò, nhớ bậu mênh mông.

*Ngày xuống dần vang tiếng trống thu không
Chân trời sẫm màu hoàng hôn tím đỏ
Lòng hoang vu miên man vườn bỏ ngõ
Cung bậc sâu đồng vọng đến trăng khơi!*

*Dù mai này hai ngã rẽ đôi nơi,
Còn ghi khắc mãi trong tim hình bóng.
Một đời người với bao nhiêu khát vọng,
Sắt se lòng màu nắng lụa chơi vơi.*

*Em tôi ơi! Năm tháng sẽ dần trôi
Nhưng còn lại ân tình ta thơ dại
Tri ngộ trăm năm duyên thơ thắm mãi
Mơ trong tay dìu bước. Tím chân trời...*

UYÊN THÚY LÂM

Mùa Xuân Phố Cũ

*Mai xuân sang người về qua phố cũ
Bến đò ngang trắng nước vẫn xuôi dòng.
Gió tà đông sắt se hàng liễu rũ
Có còn ai cố quận đứng chờ mong?*

*Trời tháng giêng hắt hiu niêm cô quạnh,
Đường về xa mờ phủ khói lam chiều.
Vai áo mỏng gió lùa nghe thấm lạnh,
Xa muôn trùng lòng gửi chút tin yêu.*

*Phố bên sông người qua xin chậm bước,
Ngày tháng đi sao nổi nhớ không cùng.
Bờ sông vắng hoa hoàng lan chớm nở,
Mây bông bành trôi mãi phía mông lung.*

*Mai tháng giêng, xa thương về phố quận,
Đường vẫn xanh cỏ mượt dưới chân người.
Ai qua đó xin giữ gìn giọt nắng,
Nắng hanh vàng trên áo lụa xuân tươi.*

*Xuân năm nay tôi không về chốn cũ,
Lỡ phương người chia biệt buổi gian truân,
Nước mắt vui hẹn nhau ngày đoàn tụ,
Tôi dâng người tình nghĩa thuở thanh xuân.*

UYÊN THUYẾT LÂM

Vương Thúy Kiều

*Một lần gặp gỡ một đời vương
Bỉ sắc tư phong lắm đoạn trường.
Dòng tiểu kê sầu khơi mệnh bạc
Tiếng hò cầm khóc vận thê lương.
Nhẹ tình đành đoạn lòng trăm mối
Nặng hiếu nở vùi thân tứ phương.
Sông nước Tiền Đường trôi khổ nạn.
Ba trăm năm cũ ngậm ngùi thương.*

UYÊN THÚY LÂM

Bạc Liêu Quê Tôi

Người có về qua Bạc Liêu không?
Nắng xuân còn thắm má xuân hồng.
Râm ran tiếng đé thời thơ dại
Bờ cỏ xanh mềm trong nắng trong.

Chiều về ngang qua cầu Quay xưa
Bên kia Tu Muối gió sang mùa.
Đường ra Giòng Nhãn kênh đào mới
Vỏ lõi nổ giòn những sớm trưa.

Nắng sớm trên hương lộ Cái Tràm?
Chợ bên Cầu Sập buổi chiều tan.
Hoà Bình, Vĩnh Mỹ thơm hương lúa
Phía vương tằm nước mặn tuôn tràn.

Giá Rai, Vĩnh Lợi, Phước Long. Chào!
Ba mươi năm cũ đã trôi mau.
Tìm trong mưa nắng hương hoa đất:
Tìm lá thuyền xưa đỗ bến nào?

Chiều ra nhìn Xiêm Cán bãi xa,
Buổi Cán nước đỏ thắm phù sa.
Gành Hào đón cá tôm về bến
Có đón người thân từ chốn xa?

*Biển Nhãn vui mùa thu hoạch mới
Trái chín vàng thơm ngọt mấy đời.
Nhãn đẹp sum suê tàn lá đợi
Đất giồng nồng gió biển ngàn khơi.*

*Ruộng muối lắng từng ô nước mặn
Diêm điền nồng đượm vị khơi xa.
Hạt muối kết tinh tình đất Mẹ
Mặn mòi thơm thảo biển quê Cha.*

*Có tiếng độc huyền văng trong mơ,
Lời ca thâm ý bậu mong chờ.
Bác Sáu Lâu canh khuya thao thức
“Dạ Cổ Hoài Lang” đắm ý thơ...*

*Mái trường Công Lập thưở ban đầu
Nền cũ gạch tàu, ngói đỏ au.
Trường của bao người con đất Bạc
Nay bốn phương trời nhớ xuyên sao.*

*Cổng trường Trung Học, sân quần vợt
Cạnh bên hồ tắm nước long lanh.
Đại lộ phủ hàng cây rợp bóng.
Thưở thanh bình tàng lá ngát xanh.*

*Thầy Sâm, Thầy Ân, Thầy Trung Nghĩa
Cô Sắc, Thầy Thanh Tòng, Thầy Trọng Ân.
On Thầy Cô miệt mài năm tháng
Truyền kiến thức, dạy điều nghĩa nhân.*

*Trò xưa giờ cánh chim lìa tổ
Đi bốn phương trời bước ruổi dong.
Phiêu bạt vẫn hoài trông cổ độ
Bến nước ngày thơ mãi ngóng trông.*

*Phương người dầu dãi nhiều năm tháng,
Hình bóng quê xưa chẳng xóa nhòa.
Chan chứa tình thương về cố quán
Chờ mong tái hợp buổi an hòa.*

*Dù mai sẽ quay về chốn cũ
Hay cả đời đất khách tha hương.
Mãi tóc năm nào nay bạc trắng
Thương về đất Bạc mãi tơ vương.*

*Nhớ sóng lúa ánh vàng mùa gặt hái,
Nhớ mắt em tha thiết buổi đặng trình.
Tôi tìm về khung trời thơ tuổi đại,
BẠC LIÊU TRĂM NĂM dào dạt ân tình./.*

UYÊN THUYẾT LÂM

Đời Thông Thu Trước

Mây tím giăng ngang đời sương lạnh
Chiều buồn trong nhớ thoáng mơ hồ.
Ai đi xa vắng ngoài cô quạnh
Bước nhẹ, xin đừng vỡ giấc mơ.

Ngàn thông vì vút lưng đời gió
Êm vắng thu vàng ngập lá rơi.
Chớm lạnh heo may khơi nỗi nhớ
Tình xưa phong kín chẳng nên lời!!

Hương tóc ai vương mùa thu trước
Chưa nhạt nhòa trong lá thu mưa.
Rêu xanh phủ lối mòn cỏ ướt
Âm vang đồng vọng lúc giao mùa.

Gió vẫn tìm hương mon tóc rồi
Nắng vàng lấp lánh mặt hồ xa.
Bạc lòng năm tháng còn mong đợi
Một đời lẻ bóng mấy thu qua.

Thu đã về đây người phương nào?
Tình thu vàng vỡ mấy trăng sao.
Khói biếc, sương lam hồn vắng lạnh
Mưa khóc tình Ngâu, lệ dạt dào.

UYÊN THUYẾT LÂM

Nghìn Năm Thương Huế

(Bài thơ viết cho Huế yêu thương)

Mùa thu em bước lên chùa,
Vọng ngân chuông khánh gió vừa thoáng qua.
Theo anh dâng lễ chùa xa,
Trong niềm u tịch suy ra nghĩa đời.

Bao năm lận đận bên trời
Chưa nguôi thương nhớ một thời đế kinh.
HUẾ ngàn năm vẫn đẹp xinh,
Bao người vọng tưởng từ nghìn trùng xa.

Mưa rơi lất phất **Đông Ba**,
Con đò **Thừa-Phủ** chiều tà chờ trông.
Đàn Nam Giao vọng tiền nhân
Quân Vương dâng Lễ tế ân Đất Trời.

Thiền Lâm tiếng mõ xa khơi
Phú Văn-Lâu sáng một trời mùa xuân.
Chùa Thiên Mụ dấu rêu phong
Bước thời gian đã trăm lần phế hưng.

Nhớ sao từ buổi thanh xuân
Người từ **Quốc Học** bao lần trông sang.
Má hồng **Đồng Khánh** tơ vương
Áo em loang tím trời hương ngút ngàn.

Chùa **Báo Quốc**, chùa **Tì Đàm**
Sư Nữ, **Tì Hiếu** đi vào **Thiên Minh**(*).
Tường Vân phong cảnh hữu tình.
Phật Đản đèn nến cung nghinh **Lễ đài**.

Hàng Bè bóng mát nối dài,
Hương Giang dẫy lụa trang đài thần kinh.
Sông An Cựu, núi **Ngự Bình**
Người đi mãi nhớ ân tình **Cố đô**.

Chờ người ngoài nó khi mô,
Núi Thiên Thai ẩn mơ hồ sương lam
Chùa Diệu Đế khánh chuông vang
Áo thâm Mẹ lẽ bao năm trai đàn.

Gió về từ biển **Thuận An**
Sóng tràn trắng xóa **Cửa Hàn** xa xăm.
Lễ sáng nhà thờ **Phú Cam**
Bao Vinh trường cũ phượng tàn gọi thu.

Thôn La Chữ ghép vần thơ
Đêm tàn **Bến Ngự** vẫn chờ ngóng tin.
Hương Giang sông nước hữu tình
Câu hò mái đảy **Hương Bình** xa đưa.

Tràng Tiền về gặp người chưa?
Nón bài thơ. áo trắng mùa **Tịnh Tâm**.
Sen **Đại nội** ngát hương thơm
Thương hoài xứ **HUẾ** ngàn năm mộng vàng.

UYÊN THÚY LÂM

Ghi chú :

(*) Báo Quốc, Từ Đàm, Sư Nữ, Từ Hiếu. Thiên Minh, Tường Vân...là tên các ngôi chùa xây dựng tại Huế

Tạ Lòng Cô Lái Đò Năm Xưa

*Năm nào bến cũ em đưa cho
Tôi xuống thuyền tìm đất Tự Do
Sông trắng bờ xa buồn vắng lặng
Biển xanh sóng cả chát âu lo.
Tay rời bịn rịn giờ ly biệt,
Chân bước dừng dằng phút đắn đo.
Hẹn buổi trùng quan nơi cổ độ
Nay, sông nào thấy bóng con đò!!!*

UYÊN THÚY LÂM

TƯỞNG NIỆM 89 NĂM NGÀY ANH HÙNG YÊU NƯỚC
NGUYỄN THÁI HỌC BỊ THỰC DÂN PHÁP XỬ TỬ 17-
06-1930 17-06-2019

Vị anh hùng dân tộc yêu nước thời đại Nguyễn
Thái Học đã hy sinh vì nghiệp lớn khi mới có
28 tuổi và hôm nay là ngày giỗ thứ 89 của
ông. Chúng tôi xin đăng lời dẫn cùng hai bài thơ từ
nhà thơ Uyên Thúy Lâm ở Boston để kính anh linh
của ông và thê tử là Cô Giang cũng đã tuân tiết theo
chồng.

Lời dẫn của nhà thơ Uyên Thúy Lâm:

* Anh hùng Nguyễn Thái Học sinh ngày 1 tháng 12
năm 1902 (Nhâm Dần) tại làng Thổ Tang, tổng
Lương Điền, phủ Vĩnh Tường, tỉnh Vĩnh Yên. Nay là
Thị trấn Thổ Tang huyện Vĩnh Tường tỉnh Vĩnh Phúc.

Cuộc khởi nghĩa chống xâm lược Pháp thất bại, Đảng
trưởng Nguyễn Thái Học và 12 Đồng chí bị xử tử ngày
17. 6. 1930 tại Yên Bái. Mười ba vị Anh hùng đã đem
thân mệnh và tuổi thanh xuân quý báu của đời mình
ra đền nghĩa lớn cho Quê hương Việt Nam

** Ngày hôm sau Cô Giang mua vương vải trắng để
tang chồng. Cô đáp tàu về làng Thổ Tang lạy tạ cha

mẹ chồng (Ông Nguyễn văn Hách và Bà Nguyễn thị Quỳnh). Từ biệt mọi người Cô Giang đến Xóm Mới, xã Đông Vệ cách làng Thổ Tang không xa, giáp quốc lộ số 2. Tại đây đẽ tròn nghĩa với người đã khuất, Cô Giang đã tự sát bằng khẩu súng lục mà Nguyễn Thái Học đã tặng Cô ở đền Vua Hùng năm nào...

oooOOooo

Ngày Tang Yên Bái

*Nghẹn ngào tiếng nấc tiễn đưa chàng
Tình nước, tình nhà vai nặng mang.
Yên Bái trời sầu dâng núi cả
Thổ Tang đất thảm ngút mây ngàn.
Tình riêng đứt đoạn trên dương thế
Nghĩa lớn hẹn nhau dưới suối vàng.
“Vạn Tuế Việt Nam” *hòn bát khuất
“Thành nhân” ** sử Việt khắc tên chàng.*

UYÊN THÚY LÂM

* Nguyễn Thái Học hô vang “Việt Nam Vạn Tuế” trước khi bị hành quyết.

** Do câu “Không thành công thì thành nhân”.

Sắc Màu

Có phải màu **xanh** của núi rừng
Của cánh thông biếc lúc sang xuân
Của ngàn cây lá và hoa nữa
Em ở bên ta lúc... ngập ngừng...

Có phải màu **vàng** vàng thái dương
Rọi soi qua khắp nẻo vô thường
Áo vàng em gọi thêm nhung nhớ
Cả một trời thơ rộn sắc hương.

Có phải màu **hồng** đôi má say
Cho đời thêm những nét trang đài
Bao nhiêu hoa đẹp trong vườn thắm
Cũng sánh chưa bằng môi má ai?

Với màu **đỏ** thắm của phù sa
Màu nước Bạch Đằng chiến tích xa
Máu giặc **đỏ** tràn trên sóng cả
Kiên lòng ta giữ vững sơn hà.

Tà áo trinh nguyên trong nắng mai
Vệ cỏ **xanh** non in dấu hài
Em bước ven đồi thơm nắng mới
Áo **TRẮNG** quyện lòng ta ngát say.

Giữ bên lòng thu **tím** lá vàng,
Rừng hoa sim **tím** cả chiều hoang.
Mực mòng toi tím loang trên áo,
Tuổi ấu thơ trôi biệt dặm ngàn

Đôi mắt **đen** huyền trong bóng đêm
Làn mi cong chớp khẽ ngoan hiền
Rồi mai gió cuốn chim bay mới
Đỗ bến, thuyền neo sông mắt em...

UYÊN THÚY LÂM

Nguyễn Thúy Lâm

Nhớ

Hơn nửa cuộc đời xa mãi dần
Một miền kỷ ức đôn đàn sâu
Cành hoa lan tím trao ngày trước
Tìm mãi hoàng hôn với nhớ nhau

Nguyễn Thúy Lâm

Nguyên Thủy Lâm

Vô Địch

Về đâu ta biết sẽ về đâu?
Chợt đến chợt đi một bóng sần.
Một chiếc lá rơi nghìn gió thổi,
Trăng tàn cổ độ vẫn tìm nhau.

UYÊN
THỦY
LÂM

Nguyên Thủy Lâm

Rừng Chiều

(Để nhớ một chiều trên cao nguyên Lang Biang)

Chiều xuống núi đồi cây đổ bóng
Rừng xưa trăng ngủ dáng mong chờ
Đường xưa dấu lối về thôn cũ
Thấm lạnh lòng đơn một bóng mờ

Bên suối năm nào vào tiết xuân
Có người thiếu nữ tựa hoa rừng
Mắt nai ngơ ngác , chùn chân khách
Môi mộng thơm lời , dáng ngập ngừng .

Bàng bạc ánh trăng bên suối mộng
Lặng nhìn hoa đẹp giữa đồi nương
Say lòng anh quyết dừng phiêu lãng
Tơ dệt cùng em câu luyện thương .

Anh bước nhưng lòng còn xuyên xao
Hẹn khi mai nở nắng xuân chào
Lễ hội Tình – Xuân mùa ước hẹn
Anh đến cùng em duyên thắm màu .

*Bên rẫy nương trông ngô sắn mới
Nếp nhà sàn ẩm khói hoàng hôn
Đôi lứa vui cùng chiêm trống hội
Hòa âm vang nhịp bước chân dồn ...*

*Trở lại tìm em bên suối bạc
Lững lờ khe đá nhánh rong trôi
Gió qua cành lá chim ngưng hát
Nắng tắt chiều phai luống ngậm ngùi .*

*Rồi đến xuân nay cũng lối này
Sương chiều lạnh phủ lá hoa bay
Điệu khèn xưa vắng rìng xưa vắng
Lữ khách lòng nghe gió lạnh đầy .*

UYÊN THÚY LÂM

Rừng Xưa

*Rừng Xưa vọng tiếng ngân vang
Đâu đây gió chuyển muôn vàn lời thương
Lá xanh nhựa sống còn vương
Lá vàng về cội mù sương cuối trời.*

*Chiều nghiêng nắng xé lưng đồi
Xạc xào lá hát muôn lời từ ly.
Vạt rừng này bước chân đi
Nửa đời người ở khắc ghi câu thề.*

*Suối ngàn qua mấy sơn khe
Nhánh rong nhẹ vương chân khe đá sần.
Sơn thôn cách mấy nhịp cầu
Người còn phiêu bạt dải dầu xa xăm.*

*Cuộc tình tưởng đã trăm năm
Nào hay duyên phận lạc lăm bến mê
Ai đi sao mãi chưa về?
Biết chẳng Vàng Đá chẳng hề phôi phai...*

UYÊN THÚY LÂM

Chiêu Quân ()*

*Hán Vương nào hiểu nỗi niềm tây,
Gạt lệ đến Hung Nô đọa đày!
Cung cấm bao thu duyên chẳng bén,
Biên đình một sớm phận sương bay.
Quân vương hờ hững xuôi xuân lạnh,
Thần thiếp hoài mong nguyện kiếp này.
Trăng khuyết sen tàn lâu vọng nguyệt,
Mai này ngạ tửu với ai say?!*

UYÊN THÚY LÂM

oooOOOooo

(*) Chiêu Quân (tên Vương Tường) là mỹ nhân thời Hán. Nàng là một trong Tứ Đại Mỹ Nhân Trung quốc. Đời Hán Nguyên Đế, Chiêu Quân được tuyển vào cung. Ở hậu cung, Chiêu Quân chưa bao giờ gặp mặt vua và vẫn chỉ là cung nữ. Thiên Vu Hung Nô đến kinh đô Tràng An tỏ lòng thần phục nhà Hán. Thiên Vu được ban cho người đẹp từ hậu cung. Vương Chiêu Quân bái biệt Hán Vương lên đường về phương bắc với Thiên Vu Hung Nô...

DẪN: Tháng 6 năm Bính Ngọ (1306) vua Trần Anh Tông cử
Trạng Nguyên Mạc Đĩnh Chi, Ngự Sử Đoàn Nhữ Hài và
Thượng tướng Trần Khắc Chung cầm đầu phái đoàn Đại Việt
gồm nhiều quan quân hộ tống đưa tiến Công chúa Huyền
Trân về Chiêm Thành.

Sau khi cử hành hôn lễ, Công chúa được Vua Chế Mân phong
tước Hoàng Hậu với tước hiệu là Paramecvari của Champa.

Hương lửa đang nồng thì tang thương tràn đến!

Năm Đinh Mùi 1307 vua Chế Mân băng hà (Vào năm Hưng
Long thứ 15)...

oooOoooo

Đường Về Chiêm Quốc

*Mùa xuân Thượng Hoàng du phương Nam
Vua Chiêm đón chào nhạc tấu vang.
Đẹp lòng Người ban lời đính ước,
Cho cùng Công chúa kết trăm năm.*

*Hoàng huynh Anh Tông với triều trung,
Ý chưa thuận lòng cho cưới xin.
Vua Chiêm dâng hai châu Ô, Lý,
Xin đón giai nhân về nước mình.*

*Huyền Trân vừa độ tuổi xuân thì,
Như đóa phù dung tươi nét mi.
Chớm nở duyên tình cùng Thượng tướng,
Đôi tim hòa nhịp hẹn thề ghi.*

*Vì ân đất nước phải lên đường,
Giã biệt cung vàng rời gác son.
Đường ra biên ải mờ sương lạnh,
Hiu hắt biên phương lệ mấy hàng*

*Đường về nam, Thượng tướng bên người,
Chẳng thể cùng nhau chung hướng đời
Trùng điệp quan san ngàn ngại bước
Thương chàng lệ nóng dạt dào rơi!*

*Gió ơi đừng thổi nữa lòng đau,
Cố quận hoài trông ngán lệ trào.
Ta đến quê người duyên có thuận,
Gánh tình non nước đến nghìn sau?*

*Thành Đồ Bàn lấp lánh ánh vàng,
Hôn lễ tưng bừng ca múa vang
Quân vương nâng nhẹ đôi tay ngọc,
Nàng đến cùng ta, hạnh phúc tràn.*

*Paramecvari * của lòng ta
Mẫu nghi cao sang của mọi nhà,
Thành quách, vương triều này vô nghĩa,
Nếu lòng Hoàng hậu chẳng thiết tha.*

*Trái mẩy mùa trăng duyên thắm tươi,
Chàng nâng niu, dạ thiếp bồi hồi.
Tơ loan thắm đượm nồng ân ái,
Chung bóng bên nhau suốt cuộc đời.*

*Ân tình đang thắm tuổi đang xuân,
Nào ai biết trước bước căn phân.
Hương lửa chưa tròn năm ước nguyện,
Vua về âm cảnh, kiếp phù vân!!*

*Góa phụ đón đau trong đơn côi
Cả kinh đô tang tóc ngập trời,
Tang lễ Quân vương xuôi mệnh bạc
Phận nàng phiêu dạt cánh hoa rơi!*

*Vời trông về đất Thăng Long trước,
Nghe dậy niềm đau nhớ cố hương
Đâu hoàng thành của ngày thơ ấu,
Nhớ khi lưu luyến buổi lên đường...*

*Mai này định mệnh đời oan nghiệt
Giàn hỏa theo chồng trọn nghĩa ân.
Trăm họ trăm nhà ai đã thấu?
Nàng dâng Ô, Lý đến muôn dân...*

*Trải bao nắng hạ đông tàn
Nghìn sau nước Việt ngập tràn cỏ hoa.
Công Huyền Trân mở cõi bờ
Tình Bà dâng nước non nhà nghìn thu.*

UYÊN THÚY LÂM

(*) Paramecvari: tước hiệu Hoàng hậu nước Champa mà vua Chế Mân phong cho Công chúa Huyền Trân khi nàng thành hôn với nhà vua.

Vicarious

*When I stand under the willow-tree
Above the river,
In my straw-coloured silken garment
Embroidered with purple chrysanthemums,
It is not at the bright water
That I am gazing,
But at your portrait,
Which I have caused to be painted
On my fan.*

AMY LOWELL
(1874-1925)

Tơ Vương

*Thơ thân mình em dưới liễu xanh
Trên dòng sông uốn khúc quanh quanh,
Áo vàng lụa dệt đường tơ mịn
Cúc tím hoa thêu nét chỉ thanh,
Hờ hững chẳng nhìn con sóng nước
Thiệt tha chỉ ngắm bóng hình anh,
Bóng hình thương mến em nhờ họa
Trên chiếc quạt này đẹp tựa tranh.*

TÂM MINH NGÔ TẰNG GIAO
(chuyên ngữ)

Vô Thường

*Lời vàng tỏa rạng khắp muôn nơi
Hãy ngắm thiên nhiên ngắm cuộc đời
Xuân tới lộc chồi vươn nét thắm
Hạ về hoa lá khoác màu tươi
Thu sang vàng vọt cành tàn úa
Đông đến trụi trơ cảnh rụng rơi
“Thành”, “Trụ” để rồi qua “Hoại”, “Diệt”
Vô thường vạn vật thế nhân ơi!*

TÂM MINH NGÔ TẰNG GIAO

Xuân Lữ Thứ

*Thiên nhiên khởi sắc đón mùa sang
Lòng kẻ tha hương bỗng rộn ràng
Đất khách chẳng còn tràng pháo đỏ
Quê người dù thiếu bóng mai vàng
Chúc Xuân lời vẫn ươm tình nghĩa
Mừng Tết thơ luôn đượm ánh quang
Thoang thoảng hương trầm khơi kỷ niệm
Vẳng chuông chùa cũ tiếng còn vang.*

TÂM MINH NGÔ TẰNG GIAO

Trời Vào Thu

*Tuổi trời thâm thoát đã vào Thu
Rừng lá vàng rơi dệt mộng mơ
Dĩ vãng đã qua nào tiếc nuối
Tương lai chưa tới há mong chờ
Vuốt làn tóc bạc khơi thi hứng
Xoa nếp da nhăn gợi tí thơ
Nở đóa hoa lòng vui hiện tại
Thong dong ta nhẹ bước vân du.*

TÂM MINH NGÔ TẰNG GIAO

(Mùa Thu Virginia)

Tới Bến

Vừa soi mặt nước, thấy mây trôi
Thu biếc màu xanh vạt áo trời
Thuyền lãng du rồi, không thấy bóng
Đời phiêu bạt đã, kiếm đâu nơi
Ngày đi, cứ hẹn mai tròn vẹn
Giờ tới, càng thương bến tả tơi
Nào có ai cùng qua chuyến ấy
Chèo buồn gác mãi chuyện xa người...

Cao My Nhân

Thời Gian Trôi

*Lặng lẽ mây trắng nhẹ nhàng trôi
Đục rờ không trung sáng quá trời
Bát ngát nắng vàng soi khắp chốn
Bao la xuân đẹp phủ muôn nơi
Gió lùa sương giá ra khơi thắm
Trà ủ hương thơm đọng áo tôi
Nghe nổi băng khuâng trong tiếng hát
Thời gian mộng mị với riêng người ...*

Cao My Nhân

Cuộc Bộ Hành

*Bộ hành, ngày tháng bộ hành
Dù dài hay ngắn, dấu thành hay vơi
Hành trình cho cả cuộc đời
Vẫn chưa bước khỏi tự nơi bắt đầu*

*Thành thoi trước cũng như sau
Nay sớm, mai muộn vẫn câu đường trường
Gian nan vốn dĩ vô thường
Nắng mưa sương gió tận tường như nhiên*

*Từ đi, mây khói vô biên
Xếp trong tay nải những phiên tuyết tình
Trăm năm chớp mắt riêng mình
Ảnh hình tiền kiếp u minh cõi này*

*Bộ hành xả bỏ trả vay
Một trời phẩm hạnh tràn đầy dấu chân
Là không dừng lại mộ phần
Phút giây thả lỏng thân tâm lặng cuông...*

*Bộ hành chuông mõ dần buông
Không nghe âm vọng, không buồn chẳng vui
Sao ai vương vấn, ngậm ngùi
Biết đâu nhân quả, luân hồi thên thang...*

Rancho Palos Verdes 30 - 5 - 2024

CAO MỸ NHÂN

Để Rơi Bao Tờ Lịch

*Anh thăm thì : Bài thơ tình hay quá
Đã nói lên lòng dạ của anh yêu
Nhưng anh vẫn không hề vui hởi hả
Khi gặp em, đâu có thiết tha nhiều*

*Mỗi lần viết thơ anh vẫn chuộng chiều
Em lại thấy thời gian như ngừng lại
Thoáng buồn nhớ thửa em còn vụng dại
Tuổi mười lăm con gái dệt mộng mơ*

*Rồi thăm tiếc sao mình quá ngu ngơ
Không dám nói người anh hai chục tuổi
Rồi em lớn, anh thì " đi lính " vội
Em gặt đầu, anh cưới, tóc xanh hơn*

*Mấy mươi năm, tóc đôi sắc mây vờn
Giờ trắng xóa sóng trùng dương trôi nổi
Em cũng đã cài hoa lau tóc rồi
Đôi bờ sông cách trở cuộc tình già*

*Cuộc tình nào nặng trĩu xót thương xa
Như chúng mình để rơi bao tờ lịch
Anh yêu dấu, anh vô cùng thân kính
Giữa không gian trống vắng rộng mênh mang ...*

Rancho Palos Verdes 24 - 5 - 2024

CAO MỸ NHÂN

Qua Giấc Ngủ Đêm

*Sau một đêm thức dậy
Biết vừa qua một ngày
Sau một đêm ngủ mãi
Ôi, đã qua một đời*

*Thức chưa phải tỉnh ngủ
Ngủ chỉ là chưa thức
Thức, ngủ sao đầy đủ
Như nắng thiếu, mưa thừa*

*Thức, ngủ thường đan díu
Thương nhớ làm khổ nhau
Thức, ngủ theo tuổi tác
Ban sơ như mai sau*

*Thời gian trôi bốn mùa
Đắm chìm trong ngủ thức
Tỉnh giấc đời hơn thua
Hỏi còn gì có được ...*

CAO MY NHÂN

Đừng Chờ

*Người chờ ta tỉnh mơ sương
Nhưng sao ta vẫn thấy cuồng điên hơn
Trong ta có nỗi chấp chờn
Hình như trái đất đang vờn trăng sao*

*Trời thì xa tít mù cao
Dẫu mơ hay mộng cũng nào tới nơi
Người chờ ta tỉnh giấc đời
Để làm chi nói những lời băng quơ*

*Người chờ ta viết dòng thơ
Tan hoang ngôn ngữ vu vơ, vụng về
Thì thôi tình tự nào nề
Đặt tay lên ngọn cỏ thè trăm năm*

*Người chờ chi nữa buồn câm
Hãy mang tất cả lặng thâm đi theo
Ta không vương vấn cái điều
Rằng người đã khổ vì yêu lâu rồi ...*

Hawthorne 30 - 11 - 2022

CAO MỸ NHÂN

Vô Đề

(Tương Kiến Thì Nan, Biệt Diệt Nan)

Lý Thương Ân

*Tương kiến thì nan, biệt diệt nan
Đông phong vô lực bách hoa tàn
Xuân tà đảo tử, ti phương tận
Lạ chúc thành hôi, lệ thủy can
Hiếu kính, đăn sâu vân mấn cải
Dạ ngâm, ưng giác nguyệt quang hàn
Bồng Lai thử khứ vô đa lộ
Thanh điều ân cần vị thám khan*

oooOOOooo

Bản dịch của Vương Thanh

*Khó được gặp nhau, cũng khó xa
Gió Đông chi để úa ngàn hoa
Con tầm đến chết, tơ chưa dứt
Ngọn nến thành tro, lệ hết nhà
Sáng ngắm gương buồn vàng tóc bạc
Đêm ngâm thơ lạnh bóng trăng tà
Bồng Lai đường đến đâu bao nẻo
Nhờ cánh chim xanh hỏi giúp ta.*

Trường Tương Tư

Lương Ý Nương (thời Ngũ Đại (năm 902 -979)

*Lạc hoa, lạc diệp, lạc phân phân
Tận nhật tư quân bất kiến quân
Trường dục đoạn hề trường dục đoạn
Lệ châu ngân thượng cánh thêm ngân*

*Ngã hữu nhất thôn tâm
Vô nhân cộng ngã thuyết
Nguyên phong xuy tán vân
Tổ dữ thiên biên nguyệt*

*Huê cầm thượng cao lâu
Lâu cao nguyệt hoa mãn
Tương tư vị tất chung
Lệ trích cầm huyền đoạn*

*Nhân đạo Tương giang thâm
Vị để tương tư bạn
Giang thâm chung hữu để
Tương tư vô biên ngân*

*Ngã tại Tương giang đầu
Quân tại Tương giang vĩ
Tương tư bất tương kiến
Đồng âm Tương giang thủy*

*Mộng hồn phi bất đáo
Sở khiêm duy nhất tử
Nhập ngã tương tư môn
Tri ngã tương tư khổ*

*Trường tương tư hề, trường tương tư
Trường tương tư hề, vô tận cực
Tảo tri như thử quả nhân tâm
Hồi bất đương sơ mặc tương thức.*

Bản dịch của **Vương Thanh**

*Hoa bay, lá rụng đầy sân
Cả ngày sầu nhớ mà không thấy chàng
Nỗi đau như xé ruột gan
Lệ còn hoen má, lại hàng lệ rơi...*

*Lòng đầy tâm sự chơi vơi
Cùng ai kể lể, ai người tri âm
Gió ơi!
Giùm em, xua đám mịt mờ
Để em cùng chị Nguyệt Hằng tâm giao*

*Ôm đàn, bước lên lầu cao
Tơ trắng rải khắp nguyệt lầu lung linh
Mới vừa nửa khúc thâm tình
Lệ rơi, dây đứt, lòng mênh mông sâu...*

*Tương giang, người nói, rất sâu
So tương tư lại có đâu sánh bằng
Sâu mấy, con sông còn thấy đáy
Tương tư ai biết bến bờ đâu*

*Chàng ở đầu sông Trương
Em ở cuối sông Trương
Nhớ nhau mà không thấy
Cùng uống nước sông Trương*

*Mộng hôn tìm chẳng thấy chàng
Họa chẳng cái chết cho mình gặp nhau
Trương tư ai có qua cầu
Mới hay nỗi khổ, nỗi sầu trương tư!...*

*Trường trương tư hề trường trương tư
Trương tư dằng dặc, ôi vô tận
Nếu biết lòng mình như thế khổ
Thà không quen biết thuở ban đầu!*

Cõi Mơ

Vương Thanh

*Ta nghe từ cõi thiên thu
Từ nơi tiềm thức bụi mờ tháng năm
Bao nhiêu thế kỷ vút nhanh
Thuở trăng vừa mới mười lăm tuổi tròn.*

*Ngọc sương nào ướt gót son
Sắc hoa nào thấm nụ hồng môi Em
Biển nào vời vợi mắt huyền
Thu ba dợn sóng con thuyền nghiêng chao ...
Cánh mây nào giữa trời cao
Dệt tà áo mộng tươi màu hoàng hoa
Nụ cười nào vạn năm qua
Soi dòng thủy nguyệt chan hòa hương thơ...
Gặp nhau còn tưởng trong mơ
Tri âm đã tự bao giờ
Tên Em ta đã ngàn xưa gọi thầm
Gọi hồn Em đã bao lần
Chờ Em bao kiếp thặng trầm tử sinh ...
Hôm nay mình lại gặp mình
Mời nhau cạn chén giao tình ngàn xưa...*

Đẹp Như Trong Một Giác Mơ

*Ta vẫn là ta giữa chợ đời
Vẫn dòng thơ rượu ngát tròng khơi
Vẫn mơ về thuở nghìn thu trước
Cùng với Trích Tiên túy ẩm chơi ...*

Mời ...

*Mời người trong cõi xa xôi
Mười vò rượu cạn chưa vơi mạch sầu
Nhìn vào vô tận đêm thâu
Gió đưa trăng đến phương nào
Để vòm đêm lạnh chòm sao ngân hà
Đường mây một bóng chim xa
Bay về đâu hồi? Đâu là quê hương ? ...*

*Quê hương. Ôi !... Quê hương !
Quê hương ta ở hà phương ?
Phải đâu trần thế vô thường, đắng cay
Là chẳng một cõi thiên thai ?
Ngày ngày uống rượu, thơ say thả tran*

*Cùng chàng Lý với Hoàng lang
Nghe chim phượng hót trên ngàn
Nghe dòng tiên nhạc dịu dàng yêu thương ...
Đêm xem vũ khúc nghệ thường
Người tiên ca múa, bèo bông tơ mây ...
Thuốt tha tà áo bay bay
Muôn chim, vạn thú ngẩn ngây nhìn nàng
Còn ta: chéng choáng mơ màng
Như say như tỉnh theo làn tóc thơ ...
Đẹp như trong một giấc mơ ...*

Beautiful Like A Dream

English translation by Vương Thanh

*I remain myself in this bazaar-like world
Still an everflowing stream of poetry and wine across
the four seas
Still dream of being back a thousand years ago
With Li Bai, have an all-out night of drinks together.*

Welcome...

*Welcome Friend from the faraway realm
Ten jugs of wine not enough to quench Life's source
of sorrow
Gazing at the infinite voidness of the night
To which horizon, had the wind taken the Moon
Lady?
Leaving the night sky gloomily cold with just the
Milky Way stars
On a cloud road, a shadow of a distant bird flying
Flying to where? O Where is its homeland?...*

Homeland. O! Homeland!

Where's my homeland?

Is it in this ephemeral, bitter and harsh world

*Or is it a fairyland, a realm of angels?
Where I can daily drink and compose intoxicating
verses.*

*Together with Lý and Hoàng as friends
We'll enjoy the song of the phoenix from the
mountain
and relax to fairyland music, gentle and loving...
In the evening, we'll watch the exotic dancing
Hearing the singing voices of the angels from a cloud
swirl of silk dresses
Her dress flows gracefully as she dances and whirls
around
Thousands of birds and beasts gaze in astoundment
And me: I feel so lightheaded
Sober one moment, and drunken the next,
As my eyes follow the swirls of her lustrous dream
hair
So beautiful like in a dream...*

Tâm Sự Với Trăng
Confiding in the Moon

Vương Thanh

Rồi một ngày nào đó ta lại thả bước lãng du, đi tìm một cõi đảo nguyên, một khoảng trời xanh mây trắng bông bành, tiêu dao ngày tháng. Bên dòng thác nước, nâng chén rượu nồng, ngắm vàng thủy nguyệt, chút gì thương cảm cho kiếp nhân sinh - những mộng ước không thành...

Someday, I will go on a far journey to find an enchanted land, a place of clear blue sky and gentle clouds floating by, to spend the rest of my days in Nature's tranquility and harmony. By the silver falls, a wine cup in hand, looking at the moon's reflection in the water, feeling a little saddened for the human fate and its unfulfilled dreams.

Đời có là như thoáng phù vân, sao lòng ta còn nhuốm bụi hồng trần ! Ngàn xưa mây trắng vẫn lang thang, lang thang... Nâng chén mời nàng Trăng, "đổi ảnh thành tam nhân"... Nhớ xưa Trích Tiên túy tửu cuồng ca, "dữ nhĩ đồng tiêu vạn cổ sầu" ... Dưới ánh trăng ngà, chợt nghe cảm khái. Vàng trăng nay có phải

cũng là vàng trắng của ngàn xưa, của Lý Bạch, của Nguyễn Du, Tô Đông Pha?

Isn't Life like a passing trail of cloud? How come my heart's still filled with the dust of human desires. For thousands of years, the white clouds wander and keep on wandering... Raising the wine cup to the Moon Lady, " there are just us three: me, mine shadow and thee." Recollect the ancient times when Li Bai, intoxicated with wine, sung this verse line "With wine and thee to forget the thousand-years-old melancholy." Under the misty moonlight, feeling my heartstrings pulled with revelation and sadness. Is this moon still the same moon of thousand years ago, the moon of Li Bai, Nguyễn Du, and Su Shi?

"Đạ ngâm ưng giác nguyệt quang hàn"... Ánh trăng có khi nồng ấm, có khi lạnh lẽo biết là bao !... Có phải chẳng nàng Nguyệt cũng thương cảm cho nỗi cô đơn của một kiếp người. Nhỏ nhoi như hạt bụi nổi trôi nơi cõi hồng trần, lẻ loi như một vì tinh tú phiêu bạt trong vũ trụ bao la, phù du như một đóa hoa sớm nở tối tàn trong dòng thời gian vô thủy, vô chung. "Triêu như thanh ti, mộ thành tuyết". Tuổi thanh xuân như bóng câu qua cửa, có bao giờ trở lại. Một kiếp người : sinh ly tử biệt, bao nỗi xót xa. Giữa dòng đời điên đảo, ai đi tìm ý nghĩa của nhân sinh...

Viông Thank

“Reading poetry in the night, one then understood how cold the moonlight can be”. Moonlight some time is warm, other times it can be very cold! Is it because the Lady Moon also feels for the loneliness of the life of a human being – infinitesimally small like a speck of dust in this earthly world, lonely like a wandering star in the vast universe, ephemeral like a flower blooming in the morning, fading by night, in the no-beginning, no-ending stream of Time. “Triều như thanh ti, mộ thành tuyết” : “In the morning, hair like green silk, by evening, becomes snow”. Youth is like the shadow of a galloping horse passing by the door, never to return. Of the human fate: in life: full of partings, upon death: a forever goodbye. So much pain and sadness. In this earthly world full of upside-down craziness, who still keeps on searching for the meaning of Life.

Đêm dài, suy tư lan man thả trôi theo giòng sóng tư duy bênh bồng, phiêu lãng cùng mây gió tới cuối chân trời... Một Cõi Mơ, từ thuở hồng hoang nào đó, một giòng suối nhạc cao sơn lưu thủy còn mãi ngân vang trong hồn, một tiếng hát dưới vàng trăng hoang sơ, nguyên thủy, trong veo như dòng suối mát, bồng bênh như tiếng nhạc vọng từ cung trời, há phải là của cõi nhân gian...

Viông Thank

Long night, thoughts float in the waves of semi-consciousness, together with the wind and clouds, moving toward the distant sky horizon. A Dream Realm, from some ancient times, a gentle music stream of “High Mountain, Flowing Water” still reverberates in my soul, an enchanting voice singing under the ancient moonlight, crystalline clear like a mountain brook, floating like Music from the Heaven, and not that of the Human Realm...

Youtube video, presented by HDN:

<https://www.youtube.com/watch?v=BCdgRLZJR-E>

Người Chết Hai Lần...

Giai Thoại Làng Văn - Tản Mạn

Nhất Hùng

“**N**gười chết hai lần...” là một câu trong nhạc phẩm “Ngụ Ngôn Mùa Đông” của nhạc sĩ Trịnh Công Sơn. Câu này, ý diễn tả thời chiến tranh, một người đã chết, có khi vẫn chưa yên, còn phải bị bom mìn cày xới thêm lần nữa...

Tuy hiếm nhưng có lúc trên net, tin báo ai đó vừa từ trần, vậy mà hôm sau lại dính chính là đương sự vẫn “sống”. Là người, ai rồi cũng chết, như thế người này chẳng phải là chết hai lần sao...

Trong làng văn có giai thoại, khá sôi nổi một thời, chuyện kể rằng:

Bác Mai Lâm - nhà giáo dạy học ở Cao Bằng, cách Hà Nội hơn 300 cây số - nghe loáng thoáng, tờ báo An Nam Tạp Chí, do thi sĩ Tản Đà làm chủ bút, đã chết, nghĩa là đã đình bản nhưng ba chớp ba nháng thế nào, lại nghe làm thành Thi sĩ Tản Đà đã chết! Ông thương tiếc và cảm khái viết bài thơ “Viếng Thi Sĩ Tản Đà”:

*Ôi thôi! hỡi bác Tản Đà
Suối vàng nay đã lánh xa cõi đời...
Xa trông mây nước ngậm ngùi
Tấm lòng thương nhớ mấy lời viếng thăm*

...

Ôi thôi hỡi bác Tản Đà...

Có phen run rủi hai ta tương phùng...

Ôi thôi hỡi bác Tản Đà...

Chí cao nghiệp lớn ai người nối theo...

Bức Dư đồ rách ai bồi

Báo An Nam nghĩ ai rồi lại ra...

Đà dù cạn, Tản dù mòn

Danh thơm thi sĩ vẫn còn truyền lâu...

Ít lâu sau, thi sĩ Tản Đà lại xuất hiện trên Tạp chí *Tiểu Thuyết Thứ Bảy* (của Vũ Đình Long), bác Mai Lâm mừng lắm, tất tả mang bài thơ viếng bạn về Hà Nội tìm Tản Đà, gặp nhau trong tiệc rượu - cả hai vừa uống rượu vừa bình thơ của bác Mai Lâm... sau đó thi sĩ Tản Đà làm bài thơ đáp lại thịnh tình của bạn rồi cho đăng cả 2 trên *Tiểu Thuyết Thứ Bảy*. Bài thơ đáp lại của thi sĩ Tản Đà rất trào lộng:

Nực cười cho bác Mai Lâm

Thương nhau chi sớm mà làm khóc nhau...

Nực cười cho bác Mai Lâm...

Con tầm còn trả nợ đời chưa xong...

Nực cười cho bác Mai Lâm...

Bức Dư đồ rách không bồi

Báo An Nam nghĩ biết đời nào ra

Hủ nho vô ích nước nhà...

Đà chưa cạn, Tản chưa mòn

Còn ai thi sĩ lại còn tri âm

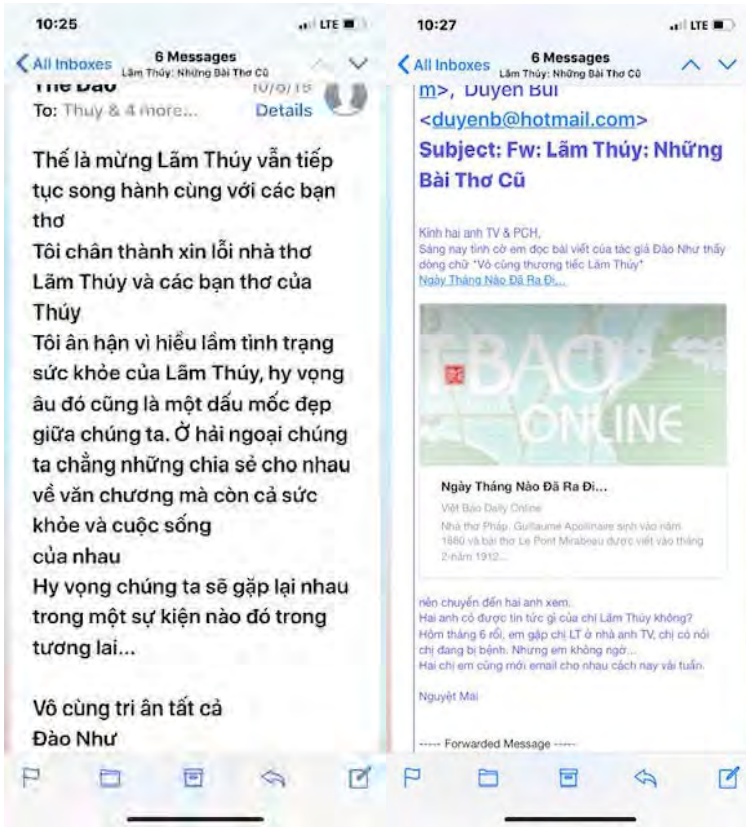
Nực cười cho bác Mai Lâm

Thương nhau chi sớm mà lâm khóc nhau

Giai thoại trên tường là hãn hữu, thế mà mới đây, “Làng Văn Hải Ngoại” xảy ra tương tự, kể cũng là một giai thoại. Chuyện thế này:

Trên trang web của tờ Việt Báo bỗng xuất hiện một mẫu tin có nội dung, xin kể vắn tắt là:

“VÔ CÙNG THƯƠNG TIẾT NHÀ THƠ LÂM THÚY”

Thế là bạn văn gọi phone cho nhau hỏi tin tới tập...cũng có gọi phone cho nhà thơ Lâm Thúy nhưng

bật vô âm tín. Có người, có tổ chức lo làm bản Phân Ưu, lại có người chuẩn bị điều văn truy điệu...

Vừa có trách nhiệm, vừa là bạn văn, bạn nghệ sĩ với nhà thơ Lãm Thúy, người đương là Phó Chủ Tịch Hội Văn Nghệ Sĩ VN Hải Ngoại. Tôi soạn Tiểu Sử, viết Phân Ưu...

LÃM THÚY

*Nguyên PCT Hội Văn Nghệ Sĩ Việt Nam Hải
Ngoại*

*Nguyên Chủ Tịch Văn Bút VN Hải Ngoại
Vùng Đông Bắc HK*

.....
Các tập thơ đã xuất bản:

*Còn Nguyên Nỗi Ngậm Ngùi, Từ Mẫu,
Thâm Tình*

.....

Lúc chấp bút làm thơ ai điều “Khóc Lãm Thúy”, đầu tôi cứ vẩn vơ hai câu thơ của Bút Tre, tuy tứ thơ vừa thô vừa mộc mạc nhưng cái ý cái tình lại đậm đà,

tha thiết lắm...thế là tôi nhái hai câu thơ này để khởi đầu bài thơ ai điều nhà thơ Lãm Thúy.

Khóc Lãm Thúy

*Tin nghe như sét đánh ngang
Lãm Thúy đang sống chuyển sang từ trần”
Tài hoa là phải bạc phận???
Tô đời rớt mật có ngân ấy thôi
Từ nay “Bắc Đẩu về ngôi”
Chợt ta bỗng thấy lẻ loi giữa đời
Khi buồn lúc chán cuộc chơi
Lấy ai xả giận cho voi nổi sào
Còn ai ý hợp tâm đầu
Mạn đàm mấy chuyện trăng sao mây ngàn
Thi văn không bạn luận bàn
Không người nhẫn nhịn cái “gàn” của ta
Nhớ sao cái tánh hiền hòa
Mặc cho “thi bá” ba hoa chích chòe
Chỉ cười đôn hậu chẳng hề
Chau mày hờ hững phải nghe chuyện xàm
Đậm đà cái chất miền Nam
Ôn nhu hòa nhã như cam phận mình
Thật ra tác giả “Thâm Tình”
Biết thì biết hết, làm thình đấy mà
Biết người mà cũng biết ta
Trọng tình trọng nghĩa hài hòa tâm giao
Từ nay, thôi vĩnh biệt chào
Về cùng “Tì Mẩu” tên vào thiên thu*

Nhật Hùng

Cõi mây lướt gió vi vu
Tâm bình, trí thản ngao du suốt đời
Ôi thôi, “Thúy Đã Đi Rồi”
Vãn đàn nay sẽ buồn ơi là buồn
Trời thu bắt chợt mưa tuôn
Như muôn sợi nhớ khơi nguồn tiếc thương
Tử sinh đâu biết vô thường
Nhưng đời ngắn quá, như sương đầu cành
Như bọt sóng nổi đầu gành
Mới cười nói đấy, giờ đành chia tay
“Tài mệnh tương đố” buồn thay
Đa tài yếu mệnh xưa nay lẽ đời
Lệ sầu tiễn bạn lên trời
Mai mình về đất, ai người khóc ta...
Trời Thu ảm đạm vàng pha
Trên cành, lá vẫn thiết tha chưa rời
Mượn “lục bát”, gửi đôi lời
Gửi người tri kỷ về nơi vĩnh hằng
(nhật hùng)

Bài thơ này, tôi chưa kịp đọc điều cho nhà thơ Lãm Thúy thì lại có tin: “Lãm Thúy chưa chết...Lãm Thúy chưa chết...Lãm Thúy còn sống... Thì ra tin đó chỉ là sự nhầm lẫn của Tờ Việt Báo On Line mà thôi ...họ đã rút bản tin ấy xuống rồi...”. Còn gọi phone mà Lãm Thúy không bốc chỉ là tình cờ phone hỏng bất ngờ....

“Vị” vô tình gây ra cái tin “sét đánh ngang” này đã email cho nhà thơ Lãm Thúy để vừa giải bày vừa xin lỗi...gởi các bạn xem để tường...coi như là chứng tích của giai thoại này:

Xưa, bác Mai Lâm phải chờ đến mấy tháng mới biết mình nhầm, còn nay, có internet có iphone...nếu có nhầm chẳng, quá lắm cũng chỉ một hai ngày.

Sau những “chia buồn” thật “nực cười” của các bạn, rồi đọc thơ Nhật Hùng "ai điều". Nhà Thơ Lãm Thúy cười vui lắm và cho biết như thế cũng hay, không những đã giải điêm cho một giấc mộng thật xấu của chị mà lại còn có thơ “tế sống” mình nữa, ở đời mấy ai có “dịp kỳ cục” như thế.

Rồi Lãm Thúy “TẠ TẾ”, bằng bài thơ cũng trào lộng không kém Bác Tản Đà:

BÀI THƠ TẠ TẾ

Bỗng dưng lại có tin buồn

“Nhà Thơ Lãm Thúy - Tiếc Thương Vô Cùng...”

Tưởng rằng ta đã lâm chung

Tin bay nhanh quá, rộn vùng Thủ Đô

Rồi xuyên Bang, đến bạn thơ

Bao lòng thương tiếc, xót xa, ngậm ngùi

Tưởng theo “Tù Mâu” về trời

Nhật Hùng “thi bá” bồi hồi thở than

Nhật Hùng

*Cái chi là sét đánh ngang?
Dễ gì đang sống chuyển sang từ trần!
Giả như chấp nhận bạc phân
Mà “Tài hoa” được thì vâng, cũng đành
Lại còn “Bắc Đẩu” vang danh
Tiếc phù sinh chi, chẳng nhanh chân về?
Nghe lời ai điều lê thê
Mới hay “thi bá” chẳng hề vô tâm
Nào là nghĩa trọng tình thâm
Hiền lành, đôn hậu, thâm trầm, thiết tha
Ôn nhu, hòa nhã đậm đà
Lời như rót mật thật là dễ nghe
Tiếc tâm giao chẳng vội về
E khi nhàm chán cận kề không ai
Thiếu người cho bạn giải bày
Nói trắng nói cuội khi hài lúc bi
Nư “Thâm Tình” còn ngại chi
Tự tôn tự mãn nói gì cũng nghe
Thơ hay ảnh đẹp vẹn bề
Vợ xinh con giỏi không khoe. Tội gì?*

*Đời dài hay ngắn hề chi
Còn phương danh mãi, khắc ghi. Đủ rồi
Phải đi thì cứ đi thôi
Lo chi về đất không người khóc ta!
Tổ Như nói vậy thôi mà
Nhật Hùng đâu kém tài hoa. An lòng
Chút danh còn với núi sông*

Nhất Hùng

*Chỉ e nước mắt rờn rờn khó lau
Có nhâm, hiểu bạn tâm giao
Bài thơ tạ tế, ngò đâu viết rồi!*

Lãm Thúy

Hoa Thịnh Đón 10/19

Lãm Thúy bị báo nhâm là chết nhưng không chết...theo quy luật của tạo hóa, bất cứ ai cũng không thể trường sinh bất tử...như thế chẳng phải là Lãm Thúy chết hai lần sao.

Còn tôi, làm thơ khóc bạn mà chợt bồi hồi xúc cảm cho chính mình:

*Lệ sầu tiễn bạn lên trời
Mai mình về đất, ai người tiếc thương...(nh)*

Nhất Hùng

Nàng Thơ

*Nàng thơ hiện hữu sẵn muôn nơi
Là gió vi vu liểu lá loi
Là bướm lượn lờ hoa hạ nở
Là mây bàng bạc lá thu rơi
Là chim riu rít trong trời lộng
Là sóng dập dờn giữa biển khơi
Là ánh sao băng đêm nguyệt tỏ
Gọi thi nhân cảm hứng không vơi*

*Gọi thi nhân cảm hứng không vơi
Là những đêm trăng tỏa rạng ngời
Là dưới lũng rằm rì suối chảy
Là bên thềm tí tách mưa rơi
Là hừng sáng mới nhô đầu núi
Là ráng chiều đang tắt cuối trời
Là mỹ nhân dung nhan tuyết thể
Khoi nguồn thơ bất tận cho đời*

Nhật Hùng

Ơi Đàn Bà!!!

*Phái đẹp xưa nay tánh thất thường
Nhu mưa nắng bỗng đổ ngang xương
Sáng chì chiết lạnh lùng cau có
Khuya ngọt ngào âu yếm dễ thương
Lúc đại lúc khôn đầy khó hiểu
Chợt vui chợt giận thật nan lường
Nàng là tiên nữ hay phù thủy?
Sao thế nhân soi mãi chẳng tường*

Nhất Hùng

*Thân - Khẩu - Ý**

Thân Nghiệp

*Thành thời hồng muốn, muốn đa đoan
Tự dẫn thân quàng ách giữa đàng
Lúc vướng vạ âm thầm gánh vác
Khi va tai lắng lặng cru mang
Vẫn hay thế thái đầy gian trá
Và biết nhân tình lắm phũ phàng
Nhưng nghiệp trót đeo đành chấp nhận
Nên không oán trách chẳng than van*

Nhật Hùng

* Mười Nghiệp Lớn Phật Dạy

Khẩu Nghiệp

*Ngửa tay, đã sự viết lung tung
Vụng nói khiến thiên hạ nổi sùng
Con cử nhử: "đùa chi quá dại"
Vợ cần nhân: "giỡn thế hơi khùng"
Chẳng vô cơ vương tai mang họa
Không tự nhiên đeo rủi gặp hung
Chắc phải tỉnh tâm, rèn tịnh khẩu
Khỏi nghe chì chiết, hết lòng bùng*

Nhật Hùng

Ý Nghiệp

*Gặp người đẹp ngán ngán ngơ ngơ
Từ ấy trong tâm cứ vẫn vơ
Khi trộm nhớ lan man dệt mộng
Lúc thầm thương lãng đãng xây mơ
Ngày thơ thân sắc thân đời dần
Đêm vật vờ thân thái thân thờ
“Si” thế này là mang “ý nghiệp”?
Làm sao dứt “nghiệp” ấy bây giờ?*

Nhật Hùng

Cho Anh Và Cũng Là Cho Em

Nhất Hùng

TAM VÔ

*Có lẽ nên vờ đui điếc câm
Nghe nhiều thấy lắm dễ ngôn làm
Trái tai phản bác sinh phiền não
Gai mắt bình phê khiến nhọc tâm
Xã hội đảo điên trò phổ biến
Tình người tráo trở chuyện hà râm
Lòng nhân miệng thế khôn lường được
Thiên hạ đầy đầy bợn Ó đâm
(nhất hùng)*

Ngày mới qua Mỹ, tôi đến lúc đọc sách báo, mắt đã thấy mờ mờ, nghĩa là bắt đầu già. Người nhà khuyên nên "đo" mắt và làm "kính". Tôi đến Bác sĩ chuyên về "nhãn khoa". Sau khi khám, ông bảo tôi cần làm "kính" theo đúng "độ" của mắt mà ông vừa đo. Khởi đầu là cặp kính có giá rẻ nhất, cộng thêm cả công đo mắt chỉ "chưa tới trăm đô", sau đó ông giới thiệu thêm, những cái gọi là "up grade", chẳng hạn như gọng kiếng (gọng kiếng mắc tiền nom sang thật), rồi lớp chống lóa, hai tròng .v.v. Nghe ông nói, cái gì cũng có lý, và lại vợ tôi khuyên - đã làm thì làm cho đàng hoàng, kéo sau lại hỏi tiếc- tôi đành bấm bụng chấp nhận một cặp

kính với giá cuối cùng là "bốn trăm đô". Đã có kính, nhìn mọi vật rất rõ, nhưng chỉ khoảng hai tháng sau, vì vô ý tôi làm gãy cặp mắt kính, buồn vì sắp phải tốn khoản tiền lớn, để tiết kiệm tôi lấy "super glue" sửa lại xài tạm. Một lần tình cờ vào CVS mua thuốc, thấy họ bán kính lão có "độ" làm sẵn với giá đồng hạng "chín đô". Tôi lựa lấy một cặp, sướng ơi là sướng, vừa rẻ lại vừa nhìn rõ hơn cả cặp kính "bốn trăm đô". Chỉ khác một điều, lúc làm việc thì đeo vào, hết làm lại lấy xuống. Dùng đồ rẻ như thế hơn ba chục năm. Bây giờ mắt nhìn gần nhìn xa đều không rõ. Với cặp kính rẻ tiền, chỉ có thể dùng để đọc sách, làm việc. Còn nhìn xa không rõ thì không biết là bệnh gì, tôi lo lắng, cứ đà này, mắt mình càng ngày càng mờ đi, không khéo đúng như người ta thường nói - về già, sẽ lòa - tôi quyết định đi khám mắt xem có "bệnh" gì không. Sau khi khám, Bác sĩ bảo mắt tôi có cườm, nhưng bệnh đó là bình thường của người lớn tuổi và chưa cần thiết phải "tiểu phẫu", cái cần bây giờ là "đo" và làm kính để có thể nhìn gần, nhìn xa đều rõ. Lúc làm kính, màn kịch vẽ vôi lại tái diễn, họ giải thích lằng nhằng cả nửa tiếng, nhưng đã có kinh nghiệm, tôi chỉ lo lựa một "gọng kính" nom được nên họ không "vẽ" được nhiều. Ngày nhận kính, vợ bắt đeo vào thử và cũng để nàng nhìn xem, mặt mũi tôi nom thế nào với cặp kính mới. Quả tốn tiền có khác, mọi vật nhìn rõ lắm. "Cái" nhìn thấy đầu tiên là "dung nhan của vợ. Với cặp kính mới, tôi chợt buồn, thời gian không cho nàng ngoại lệ, bao

nhieu vết nhăn hiện lên mòn mọt. Thương vợ quá, tôi không muốn biết, không muốn thấy như vậy. Tôi muốn thấy dung nhan vợ vẫn như những ngày chưa có cặp kính mới, và lại lúc soi gương, thấy mình già đi, tóc bạc nhiều, da đồi mồi, nếp nhăn chằng chịt. Tôi quyết định không đeo kính nữa, mà tiếp tục dùng hàng “chợ”, nghĩa là chỉ đeo kính khi nào đọc sách, làm thơ. Thấy vậy, vợ gắt:

- Tại sao than, nhìn gần nhìn xa không rõ, tốn tiền Bác sĩ, làm kính rồi lại không đeo”.

Tôi chống chế:

- Anh đeo kính vào khó chịu quá, nên không thích”

Vợ gắt to hơn:

- Khó chịu một lúc rồi sẽ quen, ai cũng muốn nhìn rõ, đã tốn tiền xong lại thích nhìn mờ...ông đừng làm cái chuyện rởm đời...

Đôi đế quá, tôi đành nói thật:

- Em à, anh không đeo kính, không những cho anh mà cũng là cho em. Chúng ta nhìn nhau sẽ đẹp hơn.

Kể bạn thêm chuyện “nhà tôi”:

1/ Vợ hay làm những việc thiện nhỏ, cụ thể như cho tiền lẻ những người cơ nhỡ, những người tàn tật thường đứng trước cửa các chợ.

Tôi dặn:

- Bây giờ, kẻ xấu giả dạng tàn tật để ăn xin nhiều lắm, em nên cẩn thận.

Một hôm, vợ cho anh “mù”, đeo đôi kính đen đứng trước chợ đêm đông.

Lát sau tôi nói:

- Anh này mù thật đấy em.

Vợ hỏi:

- Tại sao anh biết?.

Thì anh ấy vừa nói:

- Bà thật đẹp, cảm ơn bà.

Nhà Tôi

Một Anh Sao Đã Tắt
- Stephen Hawking

(1942-2018)

Thế rồi người được cho là có bộ óc ngang ngửa với Albert Einstein cũng phải bỏ lại hình hài mà đi rong chơi một thế giới khác. Có thể là thế giới 11 chiều như ông đã từng đề cập.

Nhà lý thuyết vật lý học kiêm vũ trụ học Stephen Hawking tạ thế ngày 14-03-2018. Những công trình khám phá về vũ trụ và những lý thuyết liên quan đến sự cấu tạo cũng như hình thành hay hủy diệt của các thiên thể chắc chắn sẽ để lại dấu ấn cho khoa học nhiều năm sau này.

Thuở thiếu thời, Stephen tuy thông minh, còn được gọi là “Einstein”, nhưng thường ham chơi, không có biểu hiệu hoặc thành công về học lực. Cha ông khuyến khích ông theo ngành y nhưng Stephen thích hợp với khoa học và toán học hơn. Năm 17 tuổi, ông vào học trường Oxford. Mười tám tháng đầu, bài vở quá dễ dàng, làm ông chán nản. Để hòa đồng với các bạn ông tham gia vào đội đua thuyền. Ông có tính phản kháng và liều lĩnh, thường hay bẻ lái vào những khúc nguy hiểm và làm hỏng thuyền.

Vốn không thích lối học “gạo” miệt mài như những học sinh khác, ông gặp khó khăn trong kỳ thi cuối, số điểm nằm giữa hạng nhất và hạng nhì. Không đủ điểm để xếp vào hạng ưu, ông biết mình sẽ không được vào học ngành vật lý vũ trụ ở Cambridge. Ban giáo sư Cambridge bắt buộc đưa ra kỳ thi vấn đáp để khảo sát. Vì nghĩ rằng ban giám khảo cho mình là lười biếng và rắc rối, khi được hỏi về học trình tương lai, ông liều lĩnh trả lời: *“Nếu quý vị cho tôi đậu hạng ưu tôi sẽ đến Cambridge, hạng hai tôi sẽ ở lại Oxford. Vì vậy, tôi hy vọng ban giám khảo cho tôi đậu hạng ưu.”* Về sau, một trong những giám khảo nói: *“Ban giám khảo đủ thông minh để nhận ra rằng họ đang nói chuyện với một người tinh khôn hơn phần lớn thành viên của họ.”*

Ông ta nổi tiếng với quyển *A Brief History of Time*. Dĩ nhiên khi nói tới vũ trụ ông ta phải chạm tới

thuyết nguyên thủy Big Bang, vũ trụ đang bành trướng, hố đen, hạt quark (hạt hạ nguyên tử), không gian, thời gian, v.v... Độc giả Ông nhắm tới là người bình dân. Cái khéo ở đây là những mớ lý thuyết khô khan, khó hiểu về vũ trụ học đã được ông diễn tả một cách trơn tru dễ hiểu đến nỗi sách trở thành tác phẩm bán chạy nhất thế giới. Chưa kể sách được dịch ra trên 40 thứ tiếng. Sự thành công vượt bậc này khiến ông trở nên “ngôi sao” trong làng khoa học, có thể so sánh ông với Einstein.

Thế nhưng nổi tiếng hơn hết là khi đang tại vị chức Lucasian Chair of Mathematics thuộc trường đại học danh tiếng Cambridge—chức giáo sư danh dự vào bậc nhất thế giới mà chỉ có 19 người được mời vào, trong đó có Isaac Newton, ông tổ ngành vật lý—Stephen Hawking đã đưa ra thuyết Tổng Hợp, bao gồm thuyết Tương Đối (Einstein) và thuyết cơ lượng tử (quantum mechanics), nhằm giải thích những bế tắc giữa hai thuyết trên. Ông ta hãnh diện về sự khám phá này đến nỗi cho rằng thuyết Tổng Hợp sẽ đưa con người đến mức *“hiểu được suy nghĩ của Thượng Đế”* (know the mind of God).

Một khối óc vĩ đại như thế nhưng lại không may bị giam hãm trong một cơ thể suy nhược. Năm 21 tuổi ông khám phá ra mình mang bệnh ALS (Amyotrophic lateral sclerosis), bệnh teo cơ bắp, và cuối cùng ông bị

mất hẳn khả năng nói. Mặc dù phải ngồi xe lăn và dùng máy để phát ra tiếng nói, ông vẫn tiếp tục làm việc và thuyết giảng nhiều nơi trên thế giới. Ông tiếp tục sống như một thách thức với định mệnh. Cơ thể mềm như bún của ông không ngờ có thể sinh tồn và làm việc hữu hiệu thêm được 50 năm nữa. Ông tiếp tục sống hết mình và nỗ lực nghiên cứu. Ông lại cho rằng vì căn bệnh, ông có được may mắn không bị ràng buộc với những việc hành chánh hay đi dạy, hoặc du thuyết đó đây, do đó ông có nhiều thời gian hơn để suy tư và nghiền ngẫm tới những sự việc vô tường xảy ra cách đây cả hàng tỉ năm và cách xa trái đất tới cả triệu năm ánh sáng.

Cuộc đời ông với người vợ đầu, Bà Jane, trong khung cảnh trường đại học Cambridge đã được đóng thành phim “The Theory of Everything”. Cuốn phim được đánh giá cao, được đề cử và thắng nhiều giải danh dự trong phim trường. Tài tử Eddie Redmayne thủ vai chính đã được trao giải Academy Award for Best Actor.

Tuy được xem là người thông minh vào bậc nhất nhì của nhân loại, phơi bày ra những bí mật hóc hiểm của vũ trụ, Stephen Hawking cũng phải dí dỏm tự thú “phụ nữ vẫn là bí ẩn lớn nhất” mà ông ta gặp phải. Ông có hai đời vợ nhưng cả hai người phụ nữ đều nhạt mờ bên cạnh một ngôi sao quá sáng.

Có thể kết luận rằng Stephen Hawking phần lớn dùng khối óc để hiện hữu. Thân thể suy nhược và thể giới này không ngăn cản được trí tưởng tượng của ông bay tới biên giới vũ trụ, những bao la không tưởng. Ông chiêm ngưỡng và khám phá những bí ẩn trùng trùng của vũ trụ nằm đằng sau vật lý và toán học. Ông thành công khác thường ở chỗ nhìn nhận sự việc bằng khối óc hơn là bằng cặp mắt. Vì vậy ông may mắn hơn phần lớn nhân loại; trong tư duy ông đã vượt phá cái hữu hạn để đạt tới cái vô hạn. Và không phải đợi tới kiếp sau, kiếp này ông đã được “boi lội” ở những dải ngân hà cách trái đất hàng triệu quang niên.

Tạo Ân